

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue number: Seventy

Strengthening Families Across The World

To receive weekly
encouragement,
send a blank email to
subscribers-on@aboverubies.org

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>

Slovenski prevod revije: <http://aboverubies.czamolitev.org/>

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz [Pregovorov 31,10](#) (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES

PO BOX 681687

FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell

POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead@excite.com

TISK: Ambrose Printing, ZDA

NASLOVNICA: Michaelova in Pamelina majhna hčerka Julia Turner duha rože.
New Jersey, ZDA.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, marec 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org

Številka: sedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom.....	4
Oče številka 1 - Spoštovanje očeta.....	8
Misijonarka v svojem domu – povej prodajalcu.....	9
Rekli so, da je moj otrok umrl.....	11
Moje dekle Brandi.....	12
Degeneracija ali regeneracija.....	14
Molitev za svojega moža.....	18
Blaženost materinstva!.....	18
Zaključena šola? Kaj sedaj?.....	22
Majhen dečko, ki hodi za menoj!.....	24
Ovtsvešrats – Starševstvo nazaj!.....	24
Vredno je prevzeti T-V-E-G-A-N-J-E.....	28
Glej navzgor.....	32
Morala bi biti nora!.....	33
Bog te ljubi!.....	37
Otroci so sovražniki.....	37
Majhne lisice.....	39
Izвлеči bistvo.....	41
Igra s slamicami.....	42
Danes je materinski dan.....	42
Andrewovi zgodbi.....	45
Potrebe ali zahteve?.....	46
Nasmehni se!.....	47
Odkod je ta otrok prišel?.....	50

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Nancy s Trish Evans. Trish in njen mož Gary pripravljata njun petnajsti Above Rubies kamp v avgustu tega leta (op. prev. 2007) (poglej na stran 27 za podrobnosti). Trish pričakuje svojega sedmega otroka v septembru.

Slika: Zgoraj: Harry Campbell, drugi sin Rocklyna in Monique. Kaj si mislite o teh očeh?

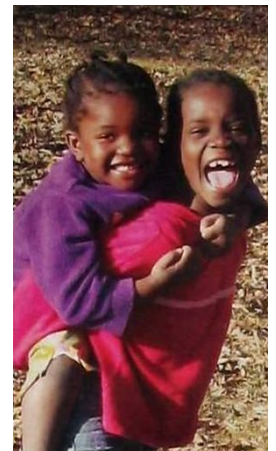
Slika: Sharon z Johnom Wesleyem (Jackom), najmlajšim otrokom Wesley in Sharon.

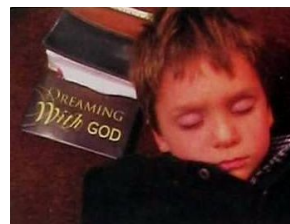
Slika: Rdečelasi Vision, Samov in Serenin najmlajši. On ni podoben nikomur v svoji družini, toda seveda je videti kot njegova babica! Kadar želimo da se Vision nasmehne mu rečemo: „Nadeni si svoj božični nasmeh, Vision,“ in tukaj je rezultat!

Slika: Cherish je tako močna majhna deklica in vedno vso pot iz Sereninega doma do našega skozi gozd nosi na svojem hrbtu Engedi. Razveseljuje se z nošenjem najtežjih tovorov in mislim da bi lahko v nošenju premagala nekatere mlade može!

Slika: Ta slika ni bila načrtovana. Evangelinin fantek, Arow Masada (5 let) je v cerkvi zaspal na tleh, ne vedoč da spi poleg knjige „Sanje z Bogom“ (katero je nekdo pustil na tleh). Morali so ga slikati.

Vedno se veselim, da v vaš dom prinesem revijo *Above Rubies*. Nikoli se ne utrudim pri pripravi te spodbude za vas. Morala bi reči da se utrudim, toda ne utrudim se opravljati tega dela! Sedaj sem v tridesetem letu izdajanja te revije in to je še vedno moja največja radost, da podprem, ojačam, krepim, navdihujem in spodbujam matere in družine po svetu. Ko to delam, čutim da je to zelo blizu Božjemu srcu, ker vem da je Njegovo srce naklonjeno družinam. On želi da so družine – očetje in mame – okrepljeni in navdihnjeni v njihovem družinskem življenju in zato se počutim kot da delam z Bogom.

Celotno revijo bi lahko napolnila z opombami, ki dnevno prispejo od žena in mater katerih življenja so se spremenila z revijo *Above Rubies*. Nekaj jih bom delila z vami:

„Vaša revija je kot sladek med moji duši.“

„Po branju *Above Rubies* sem bila ohrabrena, da smo se za kosilo skupaj usedli za mizo in pojedli naše jedi. Ko sem svojega moža vprašala kaj je čutil glede tega, mi je odgovoril: „Resnično, to bi bilo lepo.“ Nikoli prej nisem o tem razmišljala, dokler nisem prebrala *Above Rubies*.“

„Nekega dne sem bila 'v mesu' in pripravljena da se razpočim! Prav takrat se je zgodilo da sem prejela *Above Rubies*. Ko sem jo prebirala od strani do strani, se je moja slaba volja počasi razpršila. Opomnjena sem bila kako ima moj klic kot žena in mati moč za blagoslavljanje in spodbudo, grajenje in vzgojo. Ob času ko sem zaključila branje se je jeza že raztopila. Čutila sem da Sveti Duh popravlja in prepričuje. Pokesala sem se in dan preživela blagoslavljač svojega moža in družino z ljubeznijo in naklonjenostjo.“

„Zaljubila sem se v vašo revijo.“

„S svojo desetletno hčerko razglabljava o vsaki številki revije *Above Rubies* in vneto srkava vsa čudovita zlata zrnca, ki jih ponuja. Zahvaljujoč vašemu služenju sem bolj potrpežljiva in ljubeča mati. Sedaj končno razumem kaj pomeni biti podrejena svojemu možu in na tem področju sem se pokesala svojih grehov. Sedaj z radostjo sprejemam svojo vlogo matere, učiteljice, žene, kuharice in gospodinje. Pokesala sva se svojih grehov kontrole rojstev in moj mož je leta 2005 opravil obratno sterilizacijo. Z navdušenjem vam sporočava da pričakujeva najinega četrtega dojenčka!“

... Zahvaljujoč *Above Rubies* in vaši predanosti služenju Gospodu, se je najina družina naučila kako jesti resnično hrano, ki daje življenje.

Samo pred dvema letoma je naša družina trpela za rednimi boleznimi in jemala sem pet vrst zdravil. Rekli so mi, da bom na teh zdravilih do konca življenja in da ni ozdravitve za mojo bolezen. Danes ne jemljem nobenih zdravil, prav tako ne receptov ali zdravil katere se dobi brez recepta. Hvaljen bodi naš mogočen Gospod Jezus, danes se pri starosti sedemindesetih let počutim bolje kot med svojo prvo nosečnostjo pri sedemindvajsetih! Vaše delo resnično dela spremembe v življenju vaših bralcev.“

„*Above Rubies* je moja priljubljena revija! V trenutku ko pride, jo pohrustam in nikoli me ne razočara.“

„Pričakujeva najinega šestega otroka in počutiva se neverjetno blagoslovljeno. Pred branjem *Above Rubies*, ne vem če bi imela to čudovito izkušnjo, toda Bog je v najinih srcih in umu naredil čudeže.“

„*Above Rubies* me izziva vsakokrat ko odprem naslovnico. Od minute ko prispe v nabiralnik, se usedem in pogoltnem vsak majhen članek, preberem vsak opis pod fotografijo in potem vse še enkrat ponovim.“

„Revija *Above Rubies* je pomagala spremeniti moje življenje! Vneto čakam vsako novo številko in kot majhen otrok poskakujem od navdušenja kadar prispe nova številka!“

„Tako sem dvignjena s članki mater iz vsega sveta, da dobesedno letim od enega do drugega opravila z nasmehom. Za nekaj tednov ljubkujem svoje malčke, dokler ne pričnejo loviti sapo, ter prostor za dihanje in tesneje objemam svojega moža. Včasih se kot matere počutimo da opravljamo nevhvaležno delo in se zagotovo sprašujemo ali ne 'bijemo dobrega boja' same, toda ko prispe vaša revija, sem opomnjena da delam točno to, za kar me je Bog ustvaril.“

„Vaše revije so najbolj dragoceno branje, katerega sem kadarkoli imela poleg svoje Biblije. Vaših vzpodbudnih besed se spomnim, da mi dajo moč v težkih trenutkih.

„Rada imam *Above Rubies*. Je kot pitje iz svežega vodnega izvira v puščavi. Še posebej rada berem o vaši družini in opazujem kako vnuki odraščajo.“

„Vsakokrat ko prispe *Above Rubies* ga požiram in ga hitro predam naprej dolgemu seznamu prijatelj v potrebah.“

„Vaša revija je svetilka v mojem življenju!“

„Moja prijateljica je s svojim otrokom nakupovala, ko ji je ženska ponudila štiri izvode *Above Rubies*. Potem ko je bila z njimi blagoslovljena, je enega dala meni in še eni prijateljici in tudi midve sva bili blagoslovljeni. Zelo se vam zahvaljujem za vaše spodbudno služenje.“

Tudi možje - “Moj mož je videl *Above Rubies* in ga prijel. Bral je in bral in bral. Njegova pripomba namenjena meni je bila, da je ostal brez sape!“

Sedaj se moram ustaviti ali pa bom napolnila celotno revijo! Pripravljamo se k prirastku novega otroka v našo razširjeno družino – Evangeline pričakuje njenega devetega otroka aprila in Serene se veseli enajstega otroka sredi meseca maja. Mislila sem, da bomo do sedaj že imeli najine otroke iz Liberije, toda tipično so pri posvojitvah zamude. Upamo da bodo prišli konec marca. V naslednji številki vam bom imela veliko za povedati.

Pearl in Serene postopoma delata na njunem novem CDju. Pearl in mož Charlie, ki je njen producent, je zaključil z vso glasbo za njun Lullaby CD (ang: uspavanke) in sedaj dekleta pojeta vokale. Molite, da bo Serene našla nekaj trenutkov za snemanje v sredi materinstva njenih desetih otrok in kmalu pričakujejo številko enajst!

Serene in Pearl sta napisali tudi celotno besedilo in vso glasbo za naslednji projekt ki bo CD za otroke. Ne, niso otroške pesmi, temveč pesmi za služenje življenjem vaših otrok. Ko sta pisali uspavanke, sta čutili, da morata prav tako napisati pesmi, ki bodo navdihnile otroke in „govorile“ besede navdiha otrokom vseh starosti. Ta CD vam bo prinesel velik blagoslov v vaš dom. Želeli si ga boste predvajati dan in noč!

Toda, to ni vse. Charlie in še druga dva očeta z nadarjenim glasom, pišejo najbolj čudovite pesmi za može. Upamo da bo CD pripravljen do dneva moških, toda čas nam uhaja. Ohranite si ga v mislih kot posebno božično darilo za vašega moža.

Toda tu je še več! Ko bodo ti projekti zaključeni, prihaja nekaj zelo razburljivega na

glasbenem področju. Preveč dobro da bi vam že sedaj povedala. Počakala bom da se časovno približa. Z vsem tem glasbenim dogajanjem tukaj na posestvu obupno potrebujemo studio. Trenutno se vsi posnetki snemajo v eni izmed Pearlinih spalnic, tako da morajo biti vsi otroci, kadar snemajo, izven hiše. To nas resnično upočasnjuje!

V tem uvodniku vam bom dala bežen vpogled v še nekaj več najinih vnukov. Zdi se, da so bralci radi na tekočem z našo družino. Veliko stvari se dogaja v tako kratkem času!

Vztrajajte s sijajnim delom starševstva. In ohranite radost v vašem domu. Bog je namenil da je dom poln radosti. On želi da so matere vesele. Žalostno, obstaja veliko domov, kjer je radost izginila skozi okno.

To je zato, ker jih je oropal sovražnik naših duš. Hudič je zunaj, da uniči domove in uniči radost. Ne dopustite da bi imel zmago v vašem domu.

Namesto da se osredotočite na vse težave, negujte radost. Ko vsi otroci „ponorijo“ ustavite delo katerega opravljate, se z njimi usedite in skupaj berite. Ali se vsi skupaj zberite, naredite krog in drug drugega spodbudite tako da poveste nekaj posebnega o vsakem v družinskem krogu. To počnite pogosto, tako da vsi pridejo na vrsto. Načrtujte nekaj posebnih obrokov okoli vaše mize. Načrtujte nekaj zabavnih stvari katere počnite skupaj kot družina.

Otrokom se nasmehnite. To prinese radost vašemu srcu in vašim otrokom. Če se namesto mrščenja veliko več smejite, bo veliko več radosti prišlo v vaš dom. Ne čakajte da bi se počutile srečno ali da bi se počutile tako da bi se nasmehnile. Vsekakor to naredite. To dejanje bo spremenilo vzdušje. Pred kratkim sem brala Jobovo knjigo. V nekem delu se je spominjal dobrih časov ko je bil nad njim Gospodov blagoslov (ki je prav tako potem prišel nazaj nadenj dvakratno). Rekel je: „Kadar so bili brez poguma, sem se jim nasmehnil in to jih je ohrabilo in razbremenilo njihove duše.“ (Job [29,24](#), The Living Bible).

Moffatov prevod pravi: „Kadar se nasmehnem, jih ohrabri; moj veder pogled položi srce v brezupne.“ Rada imam ta prevod. Ali v svojem domu čutite brezupnost? Nasmeh bo to spremenil. Nasmeh bo odgnal malodušnost, potrtoost, prevaro in celo nezadovoljstvo. Nasmeh bo privedel luč v temo vašega doma. Nasmeh bo povzročil, da bodo težave odletele.

Smejite se s svojimi usti in smejite se s svojimi očmi. Knoxov prevod Pregovora [15,30](#) pravi: „Oko ki se smeji, kako razveseljuje srce.“

NANCY CAMPBELL

Primm Springs, Tennessee, ZDA

Above Rubies e-poštni sezname

Pridite in se pridružite preko 1.500 ženam iz 16 različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/>

Spodnja polobla e-poštni sezname:

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/>

Velika Britanija e-poštni sezname: <http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/>

Študirajte Above Rubies priročnike online

Moč materinstva: <http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/>

Družinska jedilna miza in gostoljubnost:

<http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/>

Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:

<http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/>

Vprašanja prosim na e-mail: Tamie Krawczeski na tamielovestn@hotmail.com

Oče številka 1 - Spoštovanje očeta

Moj mož je pomorski letalski oficir in običajno preživi najmanj pol leta proč od nas. On ni samo branilec naše družine, temveč tudi branilec prostosti in svobode, katera je nam kristjanom tako dragocena. Včasih odide nenadoma in ga ne bo več mesecev. Pogosto se selimo – štirikrat v zadnjih dveh in pol letih. Naša okolica in hiše se lahko zelo razlikujejo iz meseca v mesec, toda ena stvar ostaja stalna – najinih sedem otrok in jaz spoštujemo očeta.

Tako kot otroci spoštujejo in služijo svojemu očetu, tako slišijo in spoštujejo Kristusa. Kadar je oče tukaj, je on prvi postrežen. Ob času kosila obrok prejme prvi in dobi največjo porcijo. Ob času za igranje je središče njihove pozornosti in oboževanja. Ko smo nakupovali, smo nakupovali hrano da naredimo „očetove najbolj priljubljene jedi,“ ali posebno pogostitev za očeta.

Otroci se, medtem ko on počiva, zberejo skupaj in očistijo očetov avtomobil kot „posebno presenečenje“. V žepih njegove letalske obleke ali službenem kovčku mu puščajo majhna pisemca ali slike. V njegovo posodo za kosilo mu prilepijo papirne srčke popisane z x-i in o-ji. Prepričajo se da skrbijo da so čisti, urejeni in tudi drugače dostojni, „da bi bili videti zgledni za očeta kadar pride domov.“ Pazljivi so pri svojih zadolžitvah, da olajšajo očetovo breme, ker „oče tako trdo dela.“

V javnosti se vedno zelo vzorno obnašajo, tako da lahko ljudje vidijo, da „so ubogljivi očetu zato ker ga imajo radi.“ Naši dnevi so osredotočeni okoli služenja očetu in služenja Bogu.

Kadar je oče na dolžnosti, mu pošiljajo pisma in slike. Izdelujejo dnevnik tega kar on zamuja. Pišejo mu pesmi in poezijo. Pošiljajo mu pakete z domačimi dobrotami in priboljški. Slišala sem, da se možje ki letijo z mojim možem, s prav takšnim pričakovanjem veselijo naše pošte, kot se je moj mož. Veliko teh mož zelo čišla mojega moža preprosto zaradi našega oboževanja in spoštovanja do njega. Oni mogoče ne prepoznavajo ljubezni njihovega nebeškega Očeta, toda povsem

jasna jim je ljubezen ki jo ima ta oče do in od svojega malega zaroda.

Želim da me moje odraščajoče hčere vidijo da ljubim, spoštujem in se pokoravam svojemu možu. One bodo delale prav tako, ko bo prišel na vrsto njihov čas. Želim da moji fantje vidijo, da je eden izmed blagoslovov biti bogaboječi mož ta, da imaš ženo ki te obožuje in otroke ki te obožujejo. Nekaj prvih verzov katere so si moji otroci zapomnili iz Biblije sta bila Psalma [127](#) in [128](#). Trudimo se in naša življenja živimo tako da bodo ljudje videli, da je moj mož blagoslovljen s svojim majhnim tulom za puščice.

LESLIANNE, West Coast, Kalifornija, ZDA

onehipmommy@hotmail.com

Ta ljubka družina je blagoslovljena s sedmimi otroci – Samuel (11), Jacob (9), Chloe (7), Lydia (6), Daniel (4), Henry (17 mesecev) in Sophia (3 mesece).

Misijonarka v svojem domu – povej prodajalcu

Sedela sem na svojem preprostem stolu, brala Biblijo in molila. „Dragi Bog,“ sem molila na glas: „Prosim pomagaj mi, da bom v današnjem dnevu pričevala zate. Amen.“ Potem sem vstala in pričela z brisanjem prahu po hiši.

Ring-g-g-g!

LINDA: Oh, spet ta telefon... in najbrž je še en prodajalec. Tokrat ne bom dvignila. Sem preveč zaposlena!

GLAS BOGA V MOJEM SRCU: Linda, kaj nisi molila za priložnost, da bi drugim ljudem povedala o Meni?

LINDA: (Videti osupla) Uh, torej, uh...

Ring-g-g-g!

LINDA: OK, potem se bom najbrž oglasila... Halo?

PRODAJALKA: (z nosljajočim enoličnim glasom) Ali lahko govorim z gospodom Beerisom? („Burris, napačno izgovorjeno“)

LINDA: Se opravičujem... ni dosegljiv.

PRODAJALKA: (še vedno z nosljajočim enoličnim glasom očitno bere besedilo) Oh, ali je to gospa Beeris? Gospa, ko bi si lahko vzeli samo minutko vašega časa. Danes imamo posebno ponudbo za hišna popravila. Kajne da je v vašem domu projekt katerega želite videti dokončanega?

LINDA: Torej, iskreno, trenutno nimamo ničesar kar bi želeli narediti... vas lahko nekaj vprašam?

PRODAJALKA: (še vedno z nosljajočim enoličnim glasom, toda rahlo presenečena). Torej... da gospa.

LINDA: Jezus je rekel: „Jaz sem pot, resnica in življenje... nihče ne pride drugače

k Očetu razen po Meni.“ Toda, kaj pa vi... Kaj pravite, kdo je Jezus?

PRODAJALKA: (nič več nosljajočega glasu, z normalnim glasom) Jaz... ali sprašujete mene?

LINDA: Da, gospa.

PRODAJALKA: (presenečena) Torej, uh, uh, ne vem, ne poznam ga.

LINDA: Gospa, jaz verjamem da vas je Bog danes nagovoril da pokličete, da boste lahko slišala da vas ima Jezus zelo rad.

PRODAJALKA: (še vedno presenečena) Kaj?

LINDA: (nežno) Jezus je umrl za vaše grehe, in On želi da bi z Njim večno živela v nebesih.

(Tukaj je daljši premor, ker je prodajalka strmela v telefon)

PRODAJALKA: (zopet nazaj z nosljajočim enoličnim glasom, kot če bi ponovno brala besedilo) Oh, dobro, zelo se vam zahvaljujem, gospa Beeris. Če imate kakšna vprašanja, prosim pokličite 1-800-444-3333. Imejte lep dan. Nasvidenje.

(Po telefonskem klicu je prodajalka očitno razmišljala o tem kar sem ji povedala... mogoče si je trepljala brado ali je imela sklenjeni roki) Tukaj želim izpostaviti da se sejanje Božje resnice nikoli ne vrne brez uspeha, čeprav velikokrat ne 'vidimo' uspehov.)

Nasmehnila sem se Bogu in nežno odložila slušalko. Sklonila sem svojo glavo v molitvi za prodajalko: „Hvala ti Bog, da si mi dal priložnost da danes pričujem Zate, četudi sem mama, ki je ostala na domu.“

Zadnjih deset let in nekaj sem z mnogimi prodajalci govorila o Jezusu. Samo eden od okoli stotih... če jih je bilo toliko, je odložil telefon. Velika večina je za nekaj trenutkov pogovor nadaljevala. Seveda nekaj jih je, potem ko sem jim pričevala, še vedno upalo da mi bodo nekaj prodali, toda če jim že na začetku povem da me njihovi izdelki ne zanimajo, običajno tega ne storijo.

Naj vam povem o Marku iz Indije, ki je rekel da je verjel v Jezusa, toda prav tako je rekel da prav tako verjame v druge „bogove!“ On ni verjel da bi kdorkoli lahko zagotovo vedel, da bo po smrti odšel v nebesa. Povedala sem mu kaj pravi Biblija o Jezusu, da je On „edina pot k Bogu“ in o čaščenju drugih bogov. Prav tako sem mu povedala kaj pravi o tem, da zagotovo veš da si lahko pripravljen iti v nebesa.

„Nisem poznal te dobre novice.“ je rekel. „O tem bom povedal svojim prijateljem. Vi ste edini Američan, ki mi ji je kdajkoli kaj povedal o tem. Kupil si bom Biblijo.“

Potem sem ga vprašala če bi prav sedaj želel moliti o tem kako verjeti v „edinega resničnega Boga.“ Rekel je: „Dobro-o-o-o.....“, potem je trdno rekel „Da!“ Skupaj sva molila in slišati je bil precej vznemirjen o veri v samo enega Boga, pojem o katerem očitno prej še nikoli ni razmišljal. Rekel je da bi poiskal cerkev „kjer učijo o edinem resničnemu Bogu.“ Zaključil je z besedami: „Bog vas blagoslovi in Bog naj blagoslovi Ameriko.“

Prav tako sem spoznala da je mnogo (mogoče celo polovica) prodajalcev kristjanov. Torej če sem groba s prodajalci, lahko mogoče prizadenem krščanskega brata ali sestro.. In če on/ona ni kristjan, potem je to misijonska priložnost da pričuješ za Jezusa. Celó če je to „prekinitev“ v mojem dnevu, jaz verjamem da je to Božja prekinitev.

LINDA BURRIS, Pensacola, Florida, ZDA

2cor520@bellsouth.net

Don in Linda imata dve poročeni hčeri in eno novo vnukinjo, Isabella.

Rekli so, da je moj otrok umrl

Bila sem noseča z najinim petim otrokom in pričela sem krvaveti. Po dvotedenskem krvavenju sem se odločila iti na urgenco. Upala sem na ultrazvok, toda to noč so bili preveč zaposleni. Naredili so preiskavo krvi in mi rekli, da je beta (HCG - nosečniški hormon) na vrednosti 122xxx in mi povedali naj naslednji dan pokličem zdravnico.

Poklicala sem zdravnico in dva dni kasneje sem šla zopet na odvzem krvi. Dan kasneje sem šla nazaj k zdravnici. Povedala mi je, da so moje vrednosti padle na 111xxx. Rekla je, da to kaže na splav in potrebo po ultrazvoku. Strah me je bilo in vztrajala sem v molitvi. Šli smo v sobo za ultrazvok in začela je s preiskavo. Videli smo nekaj, kar je bilo videti kot mrtev plod starosti približno 4-5 tednov. Ni bilo srčnega utripa, samo mrtva oblika. Takrat sem bila noseča devet tednov. Povedala mi je, da je otrok umrl in mi ponudila tri možnosti:

1. Vzeti tablete, da bi se splav dovršil.
2. Imeti D&C (op. prev.: dilatacijo – razširitev - materničnega vratu in kiretažo - ostrganje stene maternice)
3. Počakati in pustiti, da narava opravi svoje.

Odločila sem se, da bom počakala. Tisti dan se je moja krvavitev popolnoma ustavila. Mnogo ljudi je bilo zelo vznemirjenih zaradi mene, ker se nisem naročila na D&C. Povedali so mi, da bi lahko umrla ali izgubila maternico. Rekla sem jim, da dokler nimam vročine, čutim, da sem v redu. Čutila sem mir glede svoje odločitve in nadaljevala sem z molitvijo.

Pred mnogimi leti sem prebrala članek z naslovom „Zaščiti svoja rodila“ na spletni strani *Above Rubies*. Od takrat naprej sem začela moliti za zdravje svojih rodil. To se je velikokrat med čakanjem vrnilo v moj um. Naslanjala sem se na Gospoda in še naprej zaupala.

Vsak dan sem čakala na krče, za katere sem vedela, da bodo prišli. Nikoli niso. Po dveh tednih bi morala iti nazaj do zdravnice, toda eden od mojih otrok je

zbolel. Nisem uspela priti nazaj, dokler niso minili štirje tedni. Dan preden sem se srečala z zdravnico, sem govorila z ženo v cerkvi in ji povedala, da se ni zgodilo nič in da sem se bala, da me bo zdravnica skušala prepričati, da bi imela D&C. Temu sem se resnično želela izogniti. Pogledala me je in rekla: „Ali misliš, da so se zmotili? Ali misliš, da bi še vedno lahko bila noseča?“ Na to nisem pomislila. Videla sem sliko na ultrazvoku. Strinjala sem se s tem, kar je videla zdravnica. Najprej sem pomislila, da je bilo kruto od nje, da mi daje majhen košček upanja. Nisem se mogla soočiti s svojo žalostjo in imeti tudi to majhno upanje.

Naslednji dan sem šla do zdravnice in sestra me je vprašala kaj se je zgodilo. „Nič,“ sem rekla: „nisem imela niti krvavitve, niti krčev“.

„Mogoče je otrok še vedno tam,“ je ona odgovorila. Začela sem razmišljati: „Ne, ne položi tega v moje misli.“ Majhen delček upanja je bil tam, toda nisem si mogla dopustiti razmišljati o tem. Toda, kaj če?

Prišla je zdravnica: „Torej, se ni zgodilo ničesar?“ je vprašala. Povedala sem ji, da ne. Vprašala je, če sem še vedno imela znake nosečnosti. O tem sem morala za trenutek razmišljati, ker niti nisem pomislila na to, da imam znamenja nosečnosti. Mislila sem si, da je otrok umrl in da je to to. Toda čez nekaj časa sem morala odgovoriti: „Da!“

„Narediva ultrazvok,“ je rekla. Povedala sem ji, da ni bilo možno, da bi se moji datumi motili, ker sem si naredila zgodnji nosečnostni test in sem vedela za datum, ko sem zanosila. Ulegla sem se. Komaj sem lahko dihala. Preiskala me je in rekla: „Tukaj je otrokova glava!“ Premaknila se je malo niže: „Vidim dve roki in PREMAKNILI STA SE!“ Potem je videla srčni utrip! SRČNI UTRIP! Ali lahko verjamete? Bila sem pretresena, navdušena in prestrašena, vse hkrati. Plod je bil velik 13 tednov, natančno tako kot bi moral biti!

Ko sem zapustila pisarno, sem se zlomila. Klicala in hvalila sem Gospoda, zahvaljevala sem se Njemu, ker je ohranil življenje mojemu otroku. Če bi izbrala katerokoli drugo možnost, kot počakati, bi svojega otroka ubila. Poklicala sem svojega moža in ni mogel verjeti. 14. julija 2005 sem odšla na svoj peti carski rez in moj čudežni otrok je bil rojen. Imenovala sva jo Julianna Grace (Milost), ker je Bog milostno ohranil njeno življenje.

Po petih carskih rezih me je zanimalo, kakšno je stanje moje maternice. Vprašala sem zdravnika, kako je videti moj uterus (maternica). On mi je povedal, da je videti zelo dobro in, da je bil začuden, ker je bilo po petih carskih rezih tako malo brazgotinastega tkiva. Zahvalila sem se Gospodu. Vem, da sem dobila odgovor na molitve za svoja rodila.

ANNETTE WAY, Springfield, Missouri, ZDA

way8@sbcglobal.net

Reeseovi in Annettini otroci so Audrey (14), Brionna (10), Amanda (7), Joseph (4), Julianna (18 mesecev) in najmlajša deklica Erica rojena januarja 2007.

Moje dekle Brandi

Ali je še kdo tako vznemirjen glede rojstva otrok kot sem sama? Rada vidim kako popolnoma nov dojenček vstopi na svet.

Vznemirim se kadar se znanka odloči, da se vkrca na materinstvo prvič, drugič, tretjič ali celo desetič! Čudovito je videti popolnoma novega dojenčka v vsej njegovi nežni nedolžnosti, poljubiti puhasto glavico in majhno telo priviti bliže k sebi. Kakšen dragocen pogled je videti doječo mati kako nežno ziba njen majhen zavojček radosti. Dojenčki so tako prijeten blagoslov!

Moja hčerka se bo na pot materinstva vkrcala prvič. Opazujem jo in spoštujem. Kako je to mogoče? Še ni dolgo tega kar sem jo nosila v svojem trebuhu, bila vznemirjena ko so jo po rojstvu položili v moje roke in molila k Bogu za nežen majhen zavojček po imenu Brandi. Še pred nekaj dnevi je bila nežna puhasta glavica, katero sem med dojenjem poljubljala, ji pela, molila zanjo in se igrala z njo. Bila je moj mali malček, polna norčavih burk in smešnih izrazov. Bila je moja mala razposajenka, ki je vztrajala nositi krilo, najbolj nagubano kar sem jo lahko našla zanjo in v njej igrala nogomet, košarko, ameriški nogomet in se vozila s kolesom.

Ona je bila ta, ki bi bila ogrnjena s princeskino krono ter njenim nagubanim majhnim krilom in bi vladala nad njenim „gradom.“ Ona je bila ta, ki se je pri treh letih rada vzpenjala in sestopala iz svojega tricikla in iz vseh pljuč vpila: „Jezus me ima rad, jaz to vem.“ Ona je bila ta, ki je bila navdušena nad vsakim Biblijskim verzom katerega si je zapomnila in je popravila vsakega odraslega, ki je v prazno izgovoril Gospodovo ime in ki je bila zelo občutljiva na Svetega Duha v njenem življenju.

Ona je bila tudi ta, ki je šla skozi obdobje okoli desetih mesecev na glavo postavljenih dni v njenih zgodnjih najstniških letih, kar je povzročilo da sem zanjo molila bolj kot kdajkoli in vladala nad njo s čvrsto ljubeznijo. Prizadela je moje materinsko srce tako kot nič kar bi lahko opisala, toda Gospod je bil zvest in jo pripeljal nazaj v vero Vanj.

Ona je bila ta, ki je postala čudovita nevesta pri rosnih sedemnajstih letih in se poročila z moškim ki ljubi Gospoda in obožuje ter varuje njo – tako mlado, tako nežno, toda z njunima srcema, ki sta želela stvari početi „na pravi način,“ kot sta nama to opisala ko sta naju vprašala če jima dovoliva da se tako mlada poročita.

Sedaj je ona ta, ki pričakuje dojenčka in ki bo postala mamica. Opazujem jo s spoštovanjem in hvaležnostjo Bogu. Ona je dozorela, nežna, prijazna, nežnega srca in takšna radost jo je imeti v mojem življenju. Ona je ta od katere se sedaj tako veliko učim, ko jo opazujem kako z radostjo služi svojemu možu, ga ljubi, uživa z njim in se z njim pogovarja na zreli stopnji. Wow! Zagotovo imam rada to dekle... Ljubila sem jo kot svojega dojenčka, svojo majhno deklico, svojo naporno

najstnico in sedaj ko je postala čudovita ženska in mati.

Slika: Dojenčka slikana skupaj!

Z Brendi sva bili blagoslovljeni, da lahko skupaj uživava najino dvojno nosečnost. Zelo zabavno je bilo skupaj iti skozi to dragoceno izkušnjo. Z Brendi sem bila, ko je prvič postala mati. Imela je čudovito rojstvo na domu z dvema prisotnima babicama. Drobena majhna Brendi, ki tehta samo 43 kilogramov in je visoka 1,5 metra, je rodila svojega dojenčka težkega 3,8 kg in velikega 56 cm!

Nihče ne ve zakaj, toda ko se je rodil ni zadihal, čeprav so bila njegova pljuča zrela. S helikopterjem je bil prepeljan v otroško bolnišnico. Zdravniki so dali zelo slabo napoved za Kyran Jamesa, toda Bog je prevladal in potem ko je prva dva tedna preživel v bolnišnici, sta prišla z mamico in očkom domov in mu sedaj gre dobro.

Skozi celoten proces, je bila tako očitna močna vera moje hčerke in zeta v Gospoda, njuna zrelost in ljubezen drug do drugega! Tudi takrat ko so jima rekli da bo njun sin lahko duševno zaostal, da mogoče ne bo sesal, požiral in bo mogoče celotno življenje hranjen preko cevke, se njuna vera nikoli ni opotekala. Oči sta obdržala usmerjene na Jezusa in svetila sta kot zvezdi. Bila sta pogumna in mirna. Tekom časa in stanju ki je povzročilo, da nam je Kyran še celo bolj dragocen, sem se veliko naučila od njiju.

Osem tednov po Kyranovem rojstvu je s carskim rezom prispel moj sedmi otrok. Levi Jakob je majhen fantek s prijetnim značajem. Uživamo ko opazujemo kako Levi in Kyran odraščata in se spreminjata. Oba sta nama v veliko radost.

Letos okoli božiča smo se v dnevni sobi pogovarjale moja mati, moja najstarejša hčerka Heidi in Brandi. Nisem posvečala veliko pozornosti temu, da sva z Brandi sedele druga ob drugi in dojili najina dojenčka, ker nama je bilo to precej pogost dogodek. Moja mama je razmišljala da je to nekaj posebnega zato je prijela fotoaparāt, ter naju slikala.

Prijetno me je spreletelo ko sem videla fotografijo, ker sva z Brandi sedeli v popolnoma enakem položaju in najinimi prekrizanimi nogami ter najinima dojenčkoma v prav tako enakem prijemu. Povsem očitno je da sva na tej sliki sorodnici in to sliko bom hranila za vedno.

Zelo sem hvaležna da sem zopet mama in hkrati tudi babica. Ko sva skupaj, si z Brendi radi izmenjujeva dojenčka.. Jaz lahko čas preživim s pestovanjem Kyrana, medtem ko ona uživa s svojim bratom dojenčkom.

JANA TAFT, MT. Vernon, Washington, ZDA

rjtaft@comcast.net

Richova in Janijina družina so Heidi (21), Brandi (19), dva sedita pri Jezusovih nogah, Natalie (7), Chrissie (6), Timmy (5), Noah (3) in Levi (3 mesece).

Degeneracija ali regeneracija

Nekdo je rekel, da je „ena generacija generacijo proč od degeneracije.“ Videla sem kako se to v mojem življenju uresničuje.

Kot otrok sem odraščala v našem malem mestu na Novi Zelandiji in bil je škandal v mestu, kadar je bil kdo vpleten v prešuštvo. To ni bila samo čustvenost ljudi iz cerkve, temveč vseh ljudi v mestu. Sedaj komaj kdo vrže pogled ko se to dogaja v cerkvi! Ali ni to degeneracija?

Ko sem bila otrok, verniki niso hodili v kino. Ko je moja mati umrla pri starosti triinosemdesetih let ni bila nikoli v kinu. Enkrat, ko sem bila odrasla, sem rekla svoji materi: „Mati, tam je nekaj dobrih filmov katere bi mogoče lahko gledala brez da bi se oskrunila.“

„Oh, ne,“ je odgovorila: „Kaj če bi prišel Gospod in me našel v kinu?“ Dandanašnji je za kristjana videti kot pravilo, da si ogleda skoraj vsak film ki pride v mesto. In če tega ne storijo, ga gledajo v zasebnosti svojih domov! Ne želim povedati da ne smemo gledati koristnih filmov, toda mi moramo zagotovo uporabiti razsodnost in trezno presojo.

Ko sem bila otrok, mi sploh nismo slišali za besedo 'pornografija'. Nikoli ni bila omenjena. Ta beseda je sedaj del vsakodnevnega pogovora in odvisnost, ki stiska tisoče moških v cerkvi. Kakšna degeneracija!

Vemo da so bili vedno nezakoniti splavi, toda ko smo bili še otroci, te besede nikoli nismo slišali izgovorjene na glas. To v cerkvi ni bil običaj. Sedaj ima veliko žensk ki hodijo v cerkev – splave! Petintrideset odstotkov žensk ki so naredile splav pravijo da so protestantke in sedemindvajset odstotkov jih pravi da so katoličanke!

Čeprav je poganska družba vedno sprejemala splav, je bila glede tega v zgodnji cerkvi mržnja. W.E.H. [Lecky](#) (1838-1903), irski zgodovinar je, četudi se ni vedno strinjal s krščansko doktrino, napisal: „...to je bila ena najpomembnejših storitev krščanstva, da... jasno in dogmatično zagovarja grešnost kakršnega koli uničevanja človeškega življenja, kot stvar zadovoljstva ali preprostega udobja in s tem oblikuje nov kriterij, višji od kateregakoli ki je takrat obstojal v svetu! Vpliv krščanstva se je v tem pogledu pričel z zelo zgodnjo stopnjo človeškega življenja... Z neomajno doslednostjo in z najmočnejšim poudarkom so javno obtožili dejanje, ne preprosto kot nečloveško, temveč zagotovo kot umor.“ Zelo smo postali degenerirani.

Verjamem da je čas ko moramo vzeti nekaj odločnosti nazaj v cerkev in v družbo. Čemu se Božji ljudje vdajajo javnemu mnenju in to jemljejo za svoje merilo, rajši kot večno Besedo od Boga? Ali smo postali „kremno pecivo“ ali „mehkužneži“ kot pogosto reče moj mož?

Prihaja nazaj k staršem!

Kako pridemo nazaj na Božje poti? David je klical v Psalmu [11,3](#) (KJV): „Če so temelji razrušeni, kaj more storiti pravični?“ Verjamem da moramo ponovno zgraditi temelje. Kako to naredimo? Prične se z nami, starši. Mi smo odgovorni da prenesemo naslednji generaciji palico Božje resnice in meril. Če nam tega ne uspe storiti, zgrešimo Boga in to generacijo. Božji načrt je, da vsaka generacija staršev prinese Njegove poti naslednjemu rodu in tako vzpostavi bogaboječe rodove na zemlji.

Brez pomena je otroke pošiljati v cerkev ali nedeljsko šolo ali jim govoriti kaj naj storijo, če otroci tega ne vidijo izvajanega v naših življenjih. Oni bodo sledili temu kdo smo mi in kaj mi počnemo. Oni vidijo skozi vsak kompromis in hinavščino.

Pismo Efežanom [6,13](#) pravi: „Zato sezite po vsej Božji bojni opremi, tako da se boste mogli ob hudem dnevu upreti, vse premagati in obstati.“ Ali lahko z vami delim še enega ali dva druga prevoda? Weymouthov prevod pravi: „Nadenite si zato celotno Božjo bojno opremo, tako da boste lahko na dan bitke ohranili svojo zemljo in se borili do konca, da ostanete na bojišču kot zmagovalci.“

J.B. Philipsov prevod pravi: „Zatorej morate vi nositi celotno Božjo bojno opremo, da se boste zmožni upreti zlu v njegovem dnevu moči, in da celo ko ste se borili do mirovanja, boste lahko še vedno ohranili vaša tla.“

“ To je bistvo tega verza – da boš celo po bitki še vedno stal vzravnani.

Branite naše ozemlje!

To je to kar moramo mi početi. Obdržati naše ozemlje. Obdržati naša prepričanja. Nikoli jih ne izpustiti. Medtem ko smo zavzeti z našim prekomernim nagnjenjem do športa, filmov in zabave, smo postali popustljivi in mlahavi in pozabili smo kako se boriti za moralnost in pravičnost. Rajši bi se igrali kot da bi molili. Medtem ko imamo svoje glave v pesku, je sovražnik na višku moči. Mi smo v bitki, toda izgubljam tla pod nogami. Mnogi so odnehali z bojevanjem. Mogoče se na vso moč trudite, da bi borili dober boj vere? Ne odnehajte. Še naprej branite svoje ozemlje.

Tudi našim otrokom moramo podeliti sposobnost za boj ter borbo za vero. Mi smo jim primer kateremu naj bi oni sledili.

Zlo postaja vedno bolj intenzivno. Toda Bog nam je v Izaija [60,1-2](#) povedal naj vzdremo in svetimo v teh temnih časih. Ali bomo mi sijali v teh temnih dneh? Ali bomo skrili naše luči in podlegli temi? Pismo Efežanom [5,11](#) (AMP) pravi: „Ne bodite vpleteni in ne imejte nobene družbe z jalovimi deli in podjetnostjo teme, temveč namesto tega [naj bodo vaša življenja tako v nasprotju da se boste] izpostavili, jih izboljšali in jih prepričali.“ Naj nas Bog reši pred tem da bi se tako privadili javnemu mnenju v katerem živimo in o katerem mislimo da je običajno. Naj On odpre naše oči, da zagledamo Njegova merila in se jih oklenemo. Naj nas On reši pred našo prilagoditvijo temu okolju, kar je najbolj spretna sovražnikova

strategija. Naj nas On mazili, da razkrinkamo zlo okoli nas.

Danes mora biti vse politično pravilno. Z drugimi besedami, mi se moramo prilegati v to kar svet počne! To ni Biblija. To ni krščanstvo Nove Zaveze. To je brezbriznost. To je mlačnost, ki se Bogu gnusi. Ni potrebno da smo politično pravilni. Mi moramo biti biblično pravilni, četudi se srečamo s preganjanjem.

Večina kristjanov ne opravičuje prešuštva, splava in homoseksualnosti. Oni sami nikoli ne bi počeli teh stvari. Toda ne želijo delati scene. Slišim jih kako mnogi pravijo: „Dobro, tega jaz ne bi počel, toda to je njihova osebna izbira. Če je to to, kar hočejo oni početi, potem moram to sprejeti.“ In tako sedaj te stvari postanejo sprejemljive! In vse to zaradi tega, ker nismo zavzeli stališča! Nismo se borili za Božjo resnico! Mi smo se prilagodili razširjenemu mnenju!

Naj nam Bog še tokrat pomaga, da bomo sveti ljudje, napolnjeni z Božjo resnico in Njegovim Svetim Duhom, ki bo potisnil zlo nazaj namesto da smo mu ustrezljivi.

Ohranjanje moči

Morala tega sveta se spušča navzdol
Zoper Sveto Božjo Besedo in Njegovo Božjo voljo,
Nič več črno in belo, sedaj je mehkužna siva,
Božja večnost se danes mnogim brezpogojno izmika.

Ali boš stal zoper to valovanje, kadar bodo drugi propadali?
Ali boš stal na Božji besedi, kadar se jih bo mnogo spotikalo?
Ali boš stal zoper greh in hudičeve prevare?
Ne delaš izgovorov ali komaj opaznih izjem?

Nikoli ne bodi domač, nikoli ne bodi nerazsoden...

*Onemogočen,
Pobraten,
Povprečen*

Ali dopusti da bi se tvoj ogenj ohladil!

Ko zunaj ni pravice in je samo zmešnjava
In Božji ljudje svojo luč skrivajo v odmaknjenosti,
Ali se boš dvignil in bil prištet, svoja usta na široko odprl
in razglasil Božjo resnico na sever in na jug?

Ali boš močan v Gospodu in moči Njegove mogočnosti?

Ali vedno stojiš za tem kar je pravilno?
Si bogat v razsodnosti in nikoli ne prezreš modrosti,
In ali hodiš vsak dan v strahu Gospodovem?

Nikoli ne bodi slaboten in jalov ali šibak v kolenih...

*Onemogočen,
Poškodovan
Mlačen,*

In hudič ne bo nikoli pomirjen!

Ali boš preстал test kadar boš v zmoti ali poškodovan?
Kadar boš preganjan in bodo s teboj ravnali kot z umazanijo?
Ali boš imel hrbtenico kadar bo prišla nadte stiska?
Ali boš mehkužnej brez hrbtenice z izgubljenimi cilji?
Ali boš še vedno stal, čeprav boš edini preostal?
Dvigoval ime Jezusovo, edinorojenega Sina Božjega?
Ali boš sedaj stal za resnico, se je držal do kraja,
branil Božjo resnico ne glede na ceno?

Nancy Campbell

(To sem napisala za svojega vnuka, toda tukaj to delim z vami.)

Ne izpustite palice!

Dragi starši, ne dopustite da vam palica pade! Nadaljujete veliko delo razglašanja Božjega življenja – z dajanjem zapovedi svoji družini. Ohranite to tudi naslednjim generacijam. Vi opravljate veliko delo. Z mozem dnevno moliva za najine otroke, najine vnuke in najine pravnuke ki se bodo šele rodili. Midva sva vneta v gledanju bogaboječih generacij ki se z leti nadaljujejo do najinih otrok, celo tistih še nerojenih, da bodo močni za Boga, držali zastavo Božje resnice in se borili proti zlu. Midva moliva da bodo tudi vaši potomci „na zemlji mogočni!“

NANCY CAMPBELL

Molitev za svojega moža

S Tomom sva bila poročena štiri leta, ko sem nekoč odšla na srečanje v bližnjo cerkev. Ko sem prispela, sem bila razočarana, ker govornik katerega sem želela poslušati ni govoril. Namesto njega, je bila njegova žena ta ki nam je povedala, da ni molila za svojega moža na način kot bi morala. To mi je odprlo oči. Spoznala sem da sem tudi sama kriva.

Ko sem prišla domov, sem Tomu povedala o pomanjkanju moje molitve zanj in ga prosila odpuščanja. Spoznala sem, da nisem vedela kako moliti za svojega moža. Prosila sem Gospoda da me nauči. Sveti Duh mi je takoj pokazal naj na zadnjih straneh svoje Biblije pogledam abecedno uvrstitev besed v knjigi glede na to kje se besede pojavljajo (ang: concordance) in poiščem besedo „popolnost“ (ang: integrity). Vse te vrstice sem si zapisala v beležko, pripravljena da jih molim.

Komaj sem čakala, da je mož odšel na delo. Takoj ko je odšel, sem prijela svojo beležko in pričela zanj moliti. Tukaj je primer iz Psalma [25,21](#): „Popolnost in iskrenost naj varujeta Toma, saj njegovo upanje je v Tebi.“ En teden sem molila vrstice o „popolnosti.“ Potem me je Gospod usmeril na drugo temo molitve za svojega moža.

Tako dolgo kot sem jaz odprta za Gospodovo vodstvo in usmeritev, mi On nenehno kaže kako moliti za svojega moža.

PATRICIA FOBES, Franklin, Tennessee, ZDA

prayergirl55@yahoo.com

Tom in Patricia sta blagoslovljena s šestimi čednimi sinovi: Patrick (29), Michael (18), Joshua (16), Stephen (14), Jonathan (12) in Samuel (10).

Blaženost materinstva!

Preden poroko nisem vedela veliko o starševstvu (moja lastna družina je bila zlorabljena), in še celo manj sem vedela o Bogu. Ko je bil najin sin rojen, sem čutila, da sem se vanj takoj zaljubila! Hvaležno sem prebrala knjigo „[Ženska umetnost dojenja](#)“ in se odločila da bom poskusila z dojenjem, čeprav tega prej nikoli nisem videla. Edina prava 'materinska' izkušnja katero sem imela je bila pridobljena leta nazaj med varstvom otroka. Hranjen je bil po steklenički z mlečnim nadomestkom ob točno določenem urniku, večino svojega časa je preživel sam. Kar sem si najbolj zapomnila o njem je bil grozen način kako je jokal ko je bil v posteljici sam, medtem ko sem čakala da zaspi.

Ko sem pestovala, dojila in nosila svojega dojenčka, je vsaka misel vrnitve v srednjo šolo kmalu zapustila moje misli. Nisem želela biti proč od njega in seveda, najsrečnejši je bil prav poleg mene. Z menoj je šel kamorkoli in redko je sploh zapustil moje roke. Ko je bil siten ali utrujen je bilo vse kar sem morala narediti to, da sem ga dojila in ga preoblekla kadar je potreboval. Rad je spal skupaj z menoj in mojim možem.

Ko je bil star šest tednov sem se udeležila svojega prvega srečanja *La Leche League (LLL)*. Veliko sem se naučila. Brala sem študije ki dokazujejo naravno početje stvari, kot je dojenje na dojenčkov namig, kar je koristilo obema, mamici in dojenčku. Naučila sem se da prenašanje mojemu dojenčku omogoča boljši socialni razvoj. Naučila sem se celo, da je smrt v otroški posteljici manj pogosta kadar dojenčki spijo s svojimi mamami in kako zdravniki verjamejo da mamino telo učinkuje kot vzpodbujevalec za nerazvit organizem njenega dojenčka. Bila sem očarana! Prav tako sem pri LLL srečala čudovito mamo kristjanko, ki je začela sejati Božja semena v moje srce.

Ko je bil star šest tednov sem se udeležila svojega prvega srečanja *La Leche League (LLL)*. Veliko sem se naučila. Brala sem študije ki dokazujejo naravno početje stvari, kot je dojenje na dojenčkov namig, kar je koristilo obema, mamici in dojenčku. Naučila sem se da prenašanje mojemu dojenčku omogoča boljši socialni razvoj. Naučila sem se celo, da je smrt v otroški posteljici manj pogosta kadar dojenčki spijo s svojimi mamami in kako zdravniki verjamejo da mamino telo učinkuje kot vzpodbujevalec za nerazvit organizem njenega dojenčka. Bila sem očarana! Prav tako sem pri LLL srečala čudovito mamo kristjanko, ki je začela sejati Božja semena v moje srce.

Dve leti kasneje je moj sinček imel noč v kateri je komaj kaj spal. Z njim sem sedela, medtem ko je moja nova dojenčica spala v postelji z mojim možem. Nenadoma sem se spomnila tako zanemarjene Gideonove Biblije, katera mi je bila podarjena pred leti. Naslednjih nekaj ur je zletelo mimo, medtem ko sem požirala dragocene besede. S svojim spečim sinom ob moji strani, sem svoje življenje predala Jezusu Kristusu. Samo nekaj mesecev kasneje sva se oba z možem krstila v bližnjem jezeru in pričela najino novo skupno življenje. Bog je zame, Njegovega otroka, ljubeče skrbel, kot sama ljubeče skrbim za svojega otroka.

Sedaj ko poznam Boga, več ko premišlujem o materinstvu, bolj navdušena postajam. Spoznala sem vzrok zakaj naravno materinstvo tako dobro deluje. Zato ker ga je načrtoval Bog! Na isti način je Bog ustvaril naša telesa, da rojevamo naravno, On nas je načrtoval da smo naravne matere. Počutim se kot da sem se spotaknila ob neko starodavno skrivnost, in poznala sem razlog za vsemi temi veselimi dojenčki na srečanjih LLL. Ne glede na to ali njihovi starši poznajo Boga ali ne, one vzgajajo svoje dojenčke glede na Njegovo načrtovanje in prejemajo blagoslov ker sledijo Njegovemu planu!

Izaija [66,11-13](#) (NIV) pravi: „Ker ti boš *dojen in zadovoljen* pri njenih *tolažilnih prsih*; ti boš pil temeljito in se naslajal v njenem prekipevajočem obilju. Ker to je kar pravi Gospod: 'Jaz bom razširil mir nanjo kot vodo in bogastvo narodov kot tekoči potok; ti se boš *dojil in bil nošen na njenih rokah in ujčkan na njenih kolenih*. *Kot mati tolaži svojega otroka*, tako te bom Jaz tolažil; in ti boš potolažena pri Jeruzalemu.“ (dodani poudarki).

Kot nova kristjanka bi ure in ure sedela s svojo novo dojenčico ter brala Biblijo. Naučila sem se da Bog lahko uporabi Biblijo da nas nauči, ne samo z njenimi besedami, temveč tudi z ljudmi znotraj njenih strani.

Kot materi sta dve izmed mojih priljubljenih vzorov Eva in Marija. Koga bi bilo bolje gledati ko smo matere našim lastnim otrokom, kot „mati vseh živih“ in mati Kristusa samega?

Bog je dal Evi vse kar je potrebovala da je opravila njeno delo popolno. - prsi za dojenje in tolažbo, roke za pestovanje, nežno telo da ohrani njenega dojenčka ponoči toplega, glas za petje in učenje, materinski instinkt in ljubeče srce. Ničesar ni pogrešala. V duhu si jo predstavljam kako čez dan nosi svojega dojenčka in celotna nova družina ponoči skupaj zvita spi, prav tako kot je nameraval Bog. Krasna slika preprostosti in ljubezni.

Rada razmišljam o Mariji. Vse kar Bog dela je dobro. On za Jezusa ni samo izbral družino. Prav tako je izbral čas in narod. Bog bi se lahko odločil da pošlje Jezusa kadarkoli, celo danes! Ali si lahko predstavljate Jezusa kot otroka danes v šolah, kako hodi na avtobus in igra video igrice? Ali kot dojenčka z odejico v Njegovih jaslih, kako Marija utrjuje svoje srce ko On „nenehno joka“? Bog je imel v mislih nekaj popolnoma drugačnega. On je Svojega sina postavil v narod, kjer je vsako rojstvo naravno, kjer mame otroke med dnevom obdržijo blizu sebe, in kjer se otroci dojijo več let.

Tako kot Eva tudi Marija ni imela ure za urnik dojenja, ni imela stekleničk, nobene ločene spalnice za njenega dojenčka in brez „strokovnjakov“ ki pišejo knjige in zatrjujejo da imajo boljšo pot za vzgojo njenega dojenčka. One so poslušale enega resničnega Strokovnjaka, našega Gospoda osebno! Verjamem obema materama, da sta naredili kar je bilo naravno potrebno, sledeč njunima od Boga danima instinktoma in materinskemu srcu. Oni dve svoje srce nista utrdili za dojenčkov jok. Biblija govori o pavu, ki mu je bila odvzeta modrost in razumevanje, ker se je ona „otrdila proti svojim mladičem, kot da oni ne bi bili njeni. (Job [39,16](#))

NIV.

Potem je tukaj sam Jezus. V Evangeliju po Luku [6,31](#) nam On pravi naj: „delamo drugim kot bi mi želeli da oni delajo nam.“ V Evangeliju po Mateju [18,33](#) On pravi: „Ali nisi bil tudi ti dolžan usmiliti se svojega sosluzabnika, kakor sem se jaz usmilil tebe?“ Jezus želi, da potrebe drugih postavimo nad naše lastne.

V Evangeliju po Mateju [25,35-45](#) On pravi: „Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli... Kralj jim bo odgovoril: 'Resnično, povem vam: Kar koli (Db. Kolikor.) ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov in sester, ste meni storili.' Tedaj jim bo odgovoril: 'Resnično, povem vam: Kolikor niste storili enemu od teh najmanjših, tudi meni niste storili.'“

Kdo je to „enemu od teh najmanjših“ bolj kot nemočen dojenček ali otrok? Kadar je On rekel da dajte žejnemu pijačo, je On zagotovo vključil tudi našega lastnega dojenčka ko on/ona joka za tem.

Bog želi da svoje otroke ljubimo na isti način kot Jezus ljubi nas in jih ne zapustimo v njihovem času nebogljenosti. Poslušajte kaj pravi v Izaija [49,15](#) Nikoli! „Mar pozabi žena svojega otročiča in se ne usmili otroka svojega telesa? A tudi če bi one pozabile, Jaz te ne pozabim!“ Nekoč bom morala odgovoriti Bogu kako sem skrbela za te „najmanjše od teh“ v svojem lastnem domu kadar so bili v potrebi. Želim biti prepričana da Zanj naredim najboljše.

Živimo v modernem svetu, toda to nikakor ne spreminja Božjega načrta niti ne vpliva na Božje najboljše. Bog se nikoli ne spreminja. Z takšnim materinstvom svoje otroke učim o Bogu. Vsak trenutek jim kažem kako nam je Bog vedno na voljo, kako nas On ne zavrne kadar mi potrebujemo Njega. Tako kot smo mi odvisni od Boga, je Bog naredil dojenčke odvisne od nas. Skušati moramo živeti s Prvim pismom Tesaloničanom [2,7](#): „...ampak smo nastopali med vami z vso ljubeznivostjo. S prav takšno toplino, s kakršno mati neguje svoje otroke.“

Naravno materinstvo je napolnjeno z radostmi vseh vrst! Rada imam mir ko zvečer zaspim s svojim majhnim doječim se dojenčkom na eni strani in moževo močno roko katera naju oba pokriva. Zjutraj ni boljše budilke kot je gruljenje dojenčka, ki treplja vaš obraz in ki z zadovoljstvom cvili ko odprete svoje oči ter ga pogledate. Nič se ne more primerjati s tem da imate svojega dojenčka v svojih rokah (ali preko rame) ves dan, vedno v vašem svetu, da se vedno uči in uživa vašo bližino – in ne zamudite nasmeha ali smejanja!

Doslej sem rodila štirikrat. Priznam da sem se vsakokrat zelo bala bolečine, ker imam zelo hitre, intenzivne porode. Doslej sem ob vsakem rojevanju svoje zaupanje položila v nekaj drugega. Prvič sem zaupala človeški poti, katera mi je povzročila samo bolečino in človeško intervencijo. Uporabljeni so bili vsi mogoči nepotrebni aparati in priprave.

Približalo se je moje drugo rojstvo in tokrat sem bila prepričana da sem bila pripravljena. Prebrala sem vse tako imenovane 'prave' knjige, in imela sem vse 'znanje' katerega sem potrebovala. Bila sem celo doma – in tokrat v vodi! Čeprav

je bilo čudovito rojstvo, je bilo samo človeško znanje in porod je bil še vedno neizmerno boleč. Za rojevanje in mamico sva potrebovala več kot omejeno človeško znanje!

Tretjič sem bila zopet doma – in v vodi. Brala sem knjigo krščanske avtorice, ki je rekla, da ima pravo pot za rojevanje - če bi samo sledila njeni metodi. Uganili ste. Še en dober, toda zelo boleč porod. Otrok je tehtal okoli 4,5 kg, veliko opravka za tako majhno telo!

Kolikor sem si želela svojega četrtega otroka, sem se bala ponovno iti skozi bolečino. Z vsem srcem sem se obrnila k edinemu prostoru, ki je še preostal. Obrnila sem se k Jezusu in stvari so se mi spremenile. Za to rojstvo in tega dojenčka sem molila bolj kot za prejšnje in zanašala sem se samo na Jezusa. Delovalo je! Ko sem slišala svojo babico reči da je moj dojenček zunaj, je bila moja prva misel: „To je bilo to?“ Seveda je bolelo, toda z zanašanjem na Jezusa je bilo prvič popolnoma znosno in bolje kot je bilo kdajkoli prej!

Kot vsi najini doma rojeni dojenčki ni jokal, bil je vesel, rožnat in živahen. Toda v nasprotju z najinimi drugimi dojenčki, ta dojenček do današnjega dne ni jokal! Še nikoli ni imel solze v očesu. Sedaj je star štiri mesece in je najbolj srečen dojenček katerega sva kdajkoli imela, poln nasmehov in smejanja. Skoraj vsak trenutek svojega življenja je bil v rokah nekoga. V veliki kopalni kadi se kopa z menoj in ponoči spi tako da se najini koži dotika. Doji se, ko potrebuje in počiva kadar ga tekom dneva nosim. Popolnoma sva povezana. Resnično, še nikoli nisem bila srečnejša, kot tudi še nikoli nisem imela tako veselega dojenčka!

Božja beseda se nanaša na naše celotno življenje, vključno z našim materinstvom. Me moramo vzgajati s tem kar nam je dal Bog – ljubeznijo, našim materinskim srcem, našim telesom, našemu od Boga danim nagonom in odzivom naših dojenčkov.

Me moramo prenehati poslušati preveč glasov tega sveta in pričeti poslušati edini glas ki velja. Božja pot govori o srcu, povezavi med mamicami in dojenčki in ne po pravilih in urnikih tako imenovanih strokovnjakov. Božja pot govori o ljudeh, medsebojnih odnosih in ljubezni in ne o zunanjih stvareh. Potrebe dojenčkov se od začetka časov niso spremenile, kot se tudi Bog ni spremenil.

AMIE GRAY, Oanalaska, Washington, ZDA

GrayFamily2002@msn.com

Don in Amie imata štiri otroke, Brodie (7), Hannah (5), Aden (2) in dojenček Elijah (4 mesece).

Zaključena šola? Kaj sedaj?

Torej, ne moreš večno živeti doma, kaj boš storila s svojim življenjem? In, ali boš šla na fakulteto? Ali ste bili zasuti s temi vprašanji od dobro mislečih učiteljev in radovednih sosedov?

Ko sem bila v srednji šoli, bi v sebi vedno zastokala, ko je prišlo do vprašanj o fakulteti in karieri. Moji odzivi so se spreminjali od hitrih „Ne vem“, do neopredeljivih diplomatskih pojasnil. Glede na to, da je moj oče zdravnik, so me pogosto spraševali ali nameravam postati zdravnica. Nekdo mi je povedal zgodbo ženske, ki je postala zdravnica in nato imela več otrok. Na svoji kliniki je imela posebno sobo, kjer so bili otroci v varstvu. Potem jim je bila lahko „mati“ med pacienti. Zgrožena sem bila. Nisem želela biti vključena v karieri, ki bi omejevala mojo zmožnost delati edino stvar za katero sem bila prepričana, da jo bom ljubila in to je biti mamica s polnim delovnim časom.

Občasno sem priznala, da ne želim obiskovati fakultete. Obrvi bi se takoj dvignile in pogosto so sledili neodobravajoči ali razočarani pogledi.

Ko sem dopolnila osemnajst let in uradno diplomirala na našem družinskem šolanju na domu, sem se takoj srečala z zelo intenzivnim močnim pritiskom s strani prijateljev, učiteljev in drugih, da bi šla za poklicem, se vpisala na fakulteto, se celo izselila in šla na „svoje“. Mnogo ljudi mi je zagotavljalo, da bi mi to omogočilo postati uspešna, neodvisna ženska s kariero. Sreča in izpolnjenje bi seveda normalno sledila.

Hvala Bogu sem imela kar nekaj starejših žena v svojem življenju (vključno z mojo mamico), ki so mi z zgledom pokazale, da resnični uspeh, sreča in zadovoljstvo ter izpolnjenje prihaja od Boga in izpolnjevanja Njegove volje.

Pismo Rimljanom [12,1-2](#) pravi: „Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu vsečno žrtev; to je vaše smiselno bogoslužje. In nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, Njemu vsečno in popolno“. Ni nam potrebno slepo pritrjevati temu, kar nam za naš naslednji korak v življenju govori svet! Namesto tega lahko iščemo Božjo modrost. Konec koncev, nas je Bog postavil na to zemljo, nas ustvaril s posebnim namenom in nam dal darove, ki jih potrebujemo, da bi to storili. On ima podroben načrt in vse kar moramo storiti je da prosimo za smernice!

Poslušala sem nasvet svoje mame in vprašala Gospoda, naj mi pokaže, kaj naj storim s svojim časom in darovi. Videti je bilo, kot da me je vse kar sem prebrala v Svetem pismu spodbujalo k temu, da čakam na Gospoda. To ni bilo tisto, kar sem jaz želela slišati. Želela sem odgovor takoj! Nekega dne sem celo molila, da bi Gospod razrešil mojo dilemo do naslednjega četrta. V četrtek je prišel odgovor,... Nadaljuj s čakanjem, Jenny!

Ko gledam nazaj lahko vidim, da me je Gospod učil, da na tem področju zaupam Njemu. Ko sem končno prepustila upravljanje svoje bodočnosti Njemu, je On začel po majhnih delčkih razkrivati Svojo voljo za moje življenje. Sprejela sem priložnost dopisnega tečaja za tajnico. Kmalu za tem je moj oče potreboval tajnico.

Leto in pol kasneje mi je Gospod odprl pot, da lahko pričnem s spomladanskim sezonskim poslom v rastlinjakih na našem družinskem posestvu. Sedaj je tri leta

odkar sem odprla posel in svojo dejavnost širim. Trenutno poučujem klavir sedemnajst študentov. Poklicali so me, da igram klavir in orgle v nekaj bližnjih cerkvah. Ker me posel v rastlinjakih zaposluje samo šest mesecev letno, sem na voljo za več drugih različnih stvari, kot so pomoč mami med počitkom, vskočim kot spremljava na glasbenih festivalih, svoje brate učim drugi in peti razred matematike in angleščine in še bi lahko naštevala.

Za kar me doslej Gospod še ni poklical je: vpis na fakulteto, preselitev od doma ali kariera s polnim delovnim časom! Prav tiste stvari, za katere so mi mnogi ljudje govorili, da bi jih v življenju morala delati sploh niso bile tisto kar je zame načrtoval Gospod. Njegov načrt je toliko boljši! Božji načrt mi je omogočil, da sem bolje spoznala svojega očeta, ko sem z njim delala skoraj štiri leta. Omogočil mi je, da sem postala podjetnica in počela stvari, ki jih imam rada – delo z rožami, otroci in glasbo! Glede finančne strani plati me je Božji načrt blagoslovil s tem, da nimam dolgov, nobenega posojila, zelo malo izdatkov in prijazen majhen zaslužek z možnostjo širitve.

Tekom zadnjih nekaj let so bila velikokrat obdobja, ko sem bila negotova kam naj krenem, toda Gospod mi je vedno prišel naproti, celo ko so bile težave z rastlinjakom ali cerkvenimi orglami z okvarjenimi stopalkami.

Jenny McGinnis Larsen, Wisconsin, ZDA

tomcginnis@centurytel.net

Jenny v svojih rastlinjakih goji čudovite viseče košare cvetja.

Majhen dečko, ki hodi za menoj!

Skrben mož postati sem želel;
majhen dečko hodi za menoj.
Ne drznim iti si po poti napačni
ker zaskrbljen sem da bo šel on po isti svoji poti.

Ne morem izogniti njegovim se očem,
karkoli delati me vidi, tudi on poskuša.
Pravi da bo postal kot jaz;
majhen dečko, ki hodi za menoj.

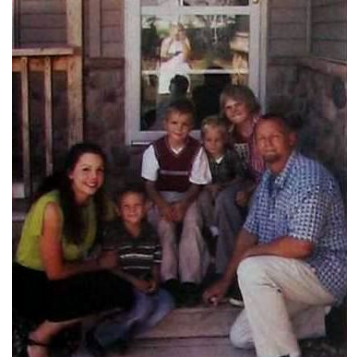
On misli da sem jaz tako zelo sijajen,
verjame v besedo mojo vsako.
Temelja v meni ne more videti;
majhen dečko, ki hodi za menoj.

Moram spomniti se ko grem
skozi poletno sonce in zimski sneg,
gradim za leta ki pridejo;
majhen dečko, ki hodi za menoj.

Neznani avtor

Ovtsvešrats – Starševstvo nazaj!

Slika: Jeff in Carey imata štiri fante: Jaelen (11), Jadrien (8), Jamison (5), in Jace (4).

Kriva sem. Kriva po obtožnici. Kolikokrat sem kot roditelj dovolila da me stresne okoliščine vodijo v razmišljanje, da je moja sedanja mučna situacija bolj pomembna kot otrokova prihodnost? Neštetokrat! V kako veliko primerih sem podlegla zvokom ali dejanjem svojih otrok in se odzvala iz razočaranja, namesto da bi spoznala, da moja izbira biti starš lahko vpliva na odraslo življenje mojih otrok? Nimam tako veliko prstov na rokah ali nogah da bi preštela nanje. In končno, kriva sem da sem občasno preveč lena ali zatopljena sama vase, da bi disciplinirala prestopke katerega vem da bi morala disciplinirati. Tukaj imate. Priznala sem.

Kako pogosto pozabimo naš cilj. Osredotočimo se na cilj 'sedaj,' namesto na to 'kar šele bo.' Lahko se je zviti v silnih opravilih življenja in prepričati sebe, da je biti na tekočem z umazanim perilom ali priti pravočasno na nogomet, bolj pomembno kot vzgajanje naših otrok za življenje ko bodo odrasli. Četudi je zagotavljanje fizičnih potreb naših otrok del opisa naših nalog, je daleč bolj pomembna zagotovitev treniranja značaja.

Kot matere imamo dve različni kategoriji opravil – 'nepomembne pomembnosti' in 'pomembne pomembnosti.' Ste kdaj samo sebe našle kako se pripravate nad otroci, ker so vam v napoto, medtem ko pomivate posodo? To kaže kako lahko zapademo v 'nepomembne pomembnosti.' 'Pomembna pomembnost' v tej situaciji je pokazati našim otrokom z našimi besedami, vedenjem in dejanjem, da so ljubljene in cenjene. Čeprav so čisti krožniki pomembni, si ne zaslužijo večje pozornosti kot je ljubezen in spoštovanje do naših otrok.

Kako se midva ohranja pred preveliko osredotočenostjo na 'nepomembne pomembnosti'? S tem da prakticirava "OVTSVEŠRATS" Starševstvo nazaj.

„OV-T-kaj!?“ OVTSVEŠRATS je kot branje resnično dobrega življenjepisa. Življenjepis je napisan o vaših otrocih. Edina razlika je, da to knjigo berete rahlo drugače kot večina staršev. Pričnete od zadnje strani knjige in si utirate pot k prednji. Prednja stran knjige je ta kjer vstopite vi. Prednja stran knjige je SEDAJ. Vaše delo je pomagati da bo knjiga imela srečen zaključek.

Kako si zagotovimo da se bo življenjepis naših otrok zaključil srečno? Pričnemo s tem, da se odločimo kakšno vrsto prihodnosti želimo za našega otroka. Si želite da v otroški zgodbi berete o tem da običajno zamujajo v službo, so fizično nezdravi, grobi do drugih, egoistični, nagnjeni k besnosti, zapravljeni in brez odnosa do zakonov? Ali si želite da zgodbe govorijo o tem, da so vaši otroci ljubitelji Boga, spoštovalci moralnih zakonov, urni, ponižni, jedo zdravo hrano, spoštujejo druge, obvladujejo sami sebe in so finančno zdravi? Kako se bo zgodba končala je v veliki meri odvisno od tega kako jih danes trenirate. Me smo

pričetek te povesti.

Ali ne bi moral biti naš cilj, da pošljemo otroke v svet z manj osebnih naporov, kot smo jih imele me? Če prenehamo misliti o tem, ali ni veliko pritožb in zaobljub s katerimi se v življenju srečamo v glavnem zaradi pomanjkanja samokontrole ali discipline na nekaterih področjih? Čeprav naši starši naredijo najboljše kar lahko, verjetno obstajajo zanemarjena področja vzgoje in značaja in/ali samodiscipline ali samokontrole. Nikoli ne moremo biti popolni starši, toda mi nameravamo narediti življenja naših otrok malce manj osnovana na posledičnosti, tako da jih opremimo s primernimi življenjskimi orodji. Lahko začnemo s tem da se soočimo z resnico vzorov ki jih me zanje aktivno postavljamo.

Čustveni zgled

Ali ni ironično, da samo sebe najdemo kako naše otroke opominjamo naj spoštljivo govorijo s svojimi brati in sestrami, toda njim ali svojemu zakoncu govorimo nespoštljivo. Vidimo jih kako mečejo slabo voljo, medtem ko mi s spačenim obrazom jezno kričimo: „PREVZETI MORATE NADZOR NAD SVOJO JEZO! ARRRGH!“ Svojim otrokom govorimo da neodpuščanje v naših srcih ni Božja pot, medtem ko damo možu 'tiho lekcijo' ker nam je rekel resnico s tem ko nas je prosil če bi pomislile da bi izgubile nekaj kilogramov telesne teže. Ko pogledamo na naše dnevno obnašanje iz vidika otrokove prihodnosti ali jim pripravljamo prave zglede? Ali vzgajamo čustveno zdrava človeška bitja ali ustvarjamo majhne čustvene razvaline?

Nadležno obnašanje otrok lahko postane pogubno obnašanje odraslega, če tega ne preščipnemo v kali. Če naši otroci spoznajo cmeravost kot dragoceno orodje na poti do svojih ciljev, bodo v dobi odraslosti nadaljevali s cmeravostjo. Odrasla cmera ni čedna stvar! Če so vaši otroci kronični pritoževalci, lahko greste staviti da bodo njihovi bodoči zakonci preživeli življenje ob poslušanju neprestanih negativnih besed. To je samo nekaj vedenj kjer smo mi kot starši odgovorni da svoje otroke brzdamo, zato da bi odstranili bridkosti odraslega.

Naš duhovni zgled

Učenje naših otrok o Gospodu je mnogim staršem prednostna naloga. Povemo jim kako pomembno se je več naučiti o Bogu, molitvi, obiskovanju cerkve, služenju drugim in prostovoljnemu dajanju naših financ. Otroci poznajo preprosto resnico: „Dejanja govorijo glasneje kot besede.“ Če nas slišijo kako govorimo o pomembnosti teh stvari, toda jih ne vpletemo v svoja življenja, ne bo minilo veliko časa, da bodo ugotovili, da tega kar jih učimo kot vrednote sami ne cenimo.

Da z besedami izražamo pokornost duhovni disciplini, da to ni enakovredno naši lastni duhovni disciplini. Če verjamemo v služenje drugim, potem glejmo da se to odseva v naših življenjih. Če verjamemo da je dajanje naših financ pomembno, bo to jasno pri naši letni izjavi dajanja. Če smo se zavezali, da se bomo naučili več o Gospodu, si bomo skozi molitev prizadevali za Biblično znanje in branje Biblije in s

tem novim znanjem učili naše otroke. Če je obiskovanje cerkve resnično prioriteta, namesto tega ne bomo izbrali spanja, igranja z žogo ali nakupovanja. Kakšne besede bi otroci uporabili da opišejo vaš odnos z Bogom? Kaj bi rekli kako pomemben vam je Gospod? Njihovi odgovori so dokaz vašemu duševnemu zgledu.

Naš finančni zgled

Finančni nered lahko privede nemir. Ločitev, visok krvni pritisk in celo samomor so lahko stranski efekti slabega rokovanja s financami. Če svojih otrok na finančnem področju ne učimo, bomo neizogibno v svet poslali slabo opremljene upravitelje, ki bodo v svoja življenja prinesli samo razvalino in uničenje. Z izbiro da živimo znotraj naših možnosti, dajemo zgled življenja brez dolgov, kjer hranimo za prihodnost in desetina je lahko dober pričetek učenja finančnega področja naših otrok. Toda samo biti dober zgled ni dovolj. Otroci potrebujejo več kot samo dober zgled, da se naučijo kako upravljati s finančnim življenjem. Zahtevajo priložnost za zaslužek, trošenje, dajanje in celo za neuspeh.

Dobra ideja je da se s svoji otroci usedete in se pogovorite o vaših računih in dajanju. Ne otovorite jih brez potrebe z vsako informacijo, ki bo povzročila da bodo v skrbeh za vaše finančno življenje. Razložite jim življenjske stroške, pasti interesnih področij in Božje duhovne zakone dajanja. Priznajte svoje minule neuspehe in izročite jim svojo čvrstost.

Dovolite jim priložnost da zaslužijo prihodek; ne glede ali ta denar pride od opravljanja gospodinjskih del ali stojnice z limonado. Naučite jih pravilnega dela s financami, potem stopite nazaj in jih opazujte kako denar odteka ali se obrača. Ko jim zmanjka denarja, je to dovolj da jih privede v varčevalni način. Želeli bodo biti pripravljeni za naslednji deževni dan, ki bo prišel.

Naš osebni zgled

Smo pred kratkim za hrbtom govorili o kom? Bodite previdni. Naši otroci poslušajo. Da ne omenim da nam je prodajalka vrnila preveč drobiža? Te majhne oči so zelo opazujoče. Obljubite otrokom, da jim boste zvečer prebrali zgodbo in je potem ne morete? Pozor! Naš ugled popolnosti je na kocki. Kar Bog pričakuje od nas je, da smo najprej sami sebi standard in šele potem za naše otroke.

Če našim otrokom povemo da je najboljšo varovanje odkritost, potem le glejmo da to velja tudi za nas. Naredi kar rečeš, reci kar misliš. Starši s popolnostjo in brezgrešnim značajem. Ne obljubite če obljube ne morete izpolniti. Kot pravi Biblija: „Vaš da naj bo da in vaš ne naj bo ne.“ Če skrivnosti ne morete obdržati, potem zagotovo o tem obvestite tiste, ki vam stvari govorijo „v zaupnosti.“ Naj bo vaša beseda kot zlato in vaši otroci jo bodo kot tako tudi cenili.

Naš zgled zdravja

Zagotovo ste že slišali stari pregovor: „Ti si to kar ješ.“ Malce ga spremenimo, da

preberemo: „Vaši otroci vidijo kaj vi jeste.“ In sledili bodo zgledu. Naše nezdrave prehrabene navade bodo postale zapuščina, če jih ne boste obdržali pod nadzorom. Ali si želimo da bi naši otroci trpeli zaradi negativnih učinkov debelosti kot so diabetes, visok krvni tlak, srčna napaka, utrujenost in slaba lastna samopodoba? Do sedaj ste mogoče že padli, toda nikoli ni prepozno za spremembo prehrane zavoljo svojih otrok.

Ali spodbujamo otroke da gredo ven in se razmigajo, medtem ko mi lenarimo na divanu? Aktiven življenjski stil je ta, ki je ustvarjen z zgledom. Vožnja s kolesom, hoja po parku in spuščanje letečih naprav so dejavnosti ki vključujejo fizično aktivnost s priložnostjo za koristno zabavo. Ni boljše poti da se povežete z otroci.

Sedaj, obrnite kovanec. Kaj pa mi, ki z vsako stvarjo pretiravamo? Dodatne šolske aktivnosti, urnik ob koncu tedna, telovadba, delovni urnik. To, da smo ves čas gnani na adrenalinski pogon, lahko pravzaprav vodi do adrenalinskega pregretja. Odločite se katere stvari v življenju „morate imeti“ in tiste brez katerih lahko shajate.

Naš zgled prioritet

Me vse poudarjamo kako pomembne so nam naše družine. Rade imamo naše družine. O tem ni nobenega dvoma. Toda medtem ko mnoge izmed nas laskajo pomembnosti našega spola, nekatere od nas to izjavo pokažejo v pravi luči v naših dnevnik dejanjih. Kako zlahka dopustimo ljubezen do sebe, do denarja, sebičnih ambicij in zadovoljstva na poti k zdravim prioritetam.

Da bi pravilno ovrednotili naša življenja, moramo iz minute v minuto delati žrtve. Večino dni je zame neprestan boj s svojimi interesi, da izberem to kar je najpomembnejše za svoje otroke pred tem kar je najpomembnejše meni. Dnevno molim za to, da mi Bog dopusti izbire, ki bodo odsevale služabništvo drugim in ne služabništva sebi. Mnogo dni mi to ne uspe. Mnogo lažje je prevzeti čiščenje stranišča, kot se igrati igro s svojimi otroci. Medtem ko kuham, je mojim otrokom mnogo manj stresno povedati naj se z čim zaposlijo, kot pa jim dovoliti da pomagajo.

Bibličen seznam prioritet bi se bral nekako takole: najprej Bog, potem družina in na tretjem mestu delo. Naša pokvarjena človeška narava se nagiba k temu kar nas dela da se počutimo najbolje. Postavitev Boga in drugih na prvo mesto tisti hip nikoli ne prinaša zadovoljivih občutkov, toda to je edini način življenja brez obžalovanja.

Zakaj ne pričnete že danes z izvajanjem OVTSVEŠRATS, tako da se odločite da obdržite prihodnost vaših otrok bolj cenjeno kot 'nadležnosti sedanjih trenutkov.' Dovolite da vam Bog pokaže Svojo voljo za vsakega od vaših otrok in planirajte njihov življenjepis glede na Njegov načrt. Planirajte glede na njihovo značajsko zmožnost. Prosite Gospoda za Njegov blagoslov, ter da vam ohrani poti ravne, kot tudi pot vaše predanosti k 'pomembnim pomembnostim.'

Želim vam uspešno ovtšvešrats.

CAREY KEAVY, Watertown, Minnesota, ZDA
carey@raisingyourownchildren.com

Carey je avtorica knjige „[Vzgajanje svojih lastnih otrok](#)“, vodiča za mamice, ki hočejo ostati na domu. Prijavite se na brezplačni mesečni e-zin, [Mama za tri minute](#).

Vredno je prevzeti T-V-E-G-A-N-J-E

Slika: Glenn, Liberty, Alicia, Cherish, Robert, Kabiera, Hope, Lightning, Noah, Botianna, Joshua, Andrew, Shepherd, Prayse

Mnogo ljudi je bilo osuplih ob tveganju katerega smo prostovoljno sprejeli, da posvojimo pet najstniških otrok katerih še nikoli doslej nismo srečali. In to iz države, ki jo je vojna raztrgala. Imela sva že sedem otrok! Še celo bolj so osupli ob čudovitem odsevanju Božjega usmiljenja, milosti in ljubezni katero v naši družini vidijo danes.

Od začetka so dobro misleči ljudje in domnevni strokovnjaki izrazili bojazen za nas. Njihov seznam potencialnih tveganj je bil dolg! Slišala sva vse mogoče, od: „Za prevažanje boste potrebovali rumen šolski avtobus,“ do „Nevarno je preobrniti starostni vrstni red v vašem domu, s tem da posvojite otroke ki so starejši od teh katere že imate.“Potem je bilo vedenje/zloraba (spolna kot najbolj strašljiva) otrok katere so mogoče pretrpeli in bo mogoče udarila ven v našem domu in z najinimi biološkimi otroci. Seveda, prav tako sva bila opozorjena na morebiten AIDS/HIV in druge bolezni iz Afrike, duševne težave zaradi vojne, itd... Rezultat tega je bil, da sva se pripravila na najslabše, upala na najboljše in bila prijetno presenečena.

Nekatera od očitnih tveganj so bili hudi finančni zapleti pri mednarodni posvojitvi petih najstnikov. Vedela sva, da bomo korenito spremenili udobno cono naše družine. Leta 1999 je moj dragi oče umrl in nam zapustil družinske vire, kateri so nama omogočili da smo kar precej spremenili naš način življenja. Moj mož je zgradil našo hišo in ostal doma, da je pomagal pri učenju, vzgoji in discipliniranju najinih otrok. To bi se lahko spremenilo če bi posvojila še drugih pet otrok; mogoče

bi moral iti nazaj v službo zunaj našega doma.

Nekaj večjega kot mi sami!

Zelo radi imamo našo hišo katero nam je zgradil oče in posestvo na deželi, toda ne moremo si dopustiti, da bi bil to malik v našem življenju in gremo raje v smer služenja našemu Bogu. Mi moramo biti pripravljeni na Božji oltar prostovoljno ponuditi vse in naša srca odpreti možnosti ne-nadaljevanju tega udobnega življenjskega sloga.

Resnično, vedno smo si želeli biti del nečesa, kar je mnogo večje kot mi sami! Imela sva občutek nujnosti da se postaviva v vrsto na katerokoli pot naju že Bog kliče. Neprenehoma sprašujeva samega sebe: „O čem želiva da bo govoril konec najinega življenja? Z Glennom sva pravkar šla skozi obdobje izgube vseh najinih staršev, najinih nekaj še preostalih starih staršev in zaradi obolevnosti in bolezni celo nekaj prijateljev najinih let. Življenje je postalo vse preveč lomljivo in realnost večnega življenja je postala zelo RESNIČNA. Pripravljena sva bila živeti za to kar je bilo RESNIČNO, boleče sva se zavedala, da je življenje tukaj na zemlji mnogo krajše kot sva si nekoč mislila. Praznina katera je ostala v najinih življenjih po smrti najinih staršev je bila pomenljiva. Vsi smo jo opazili. Počitnice, rojstni dnevi, čas za zabavo in dnevi ob koncu tedna preživeti z našimi domačimi... sedaj so vsi odšli. Praznina ki je ostala znotraj nas je nekako naredila prostor za močan klic najinemu življenju. Pravzaprav klic, ki je govoril najinima dušama in naju hrabil da sva bila opremljena za 'takšne čase kot so ti.'

Devetnajst let sva počela to, kar so počele druge krščanske družine podobne naši. Usmerila sva se na najino družino z življenjem usmerjeno okoli našega doma in se učila starševstva z ljubeznijo in milino. Naučila sva se izobraževanja na domu misleč na Božji namen za vsakega otroka, medtem ko sva skušala odkriti njihove osebne interese in način učenja. Najini dojenčki so se rodili doma, jemo zdravo in skrbimo za naša telesa.

V svojem srcu sem besedo „svoboda“ vedno obdržala kot dragoceno. Najino najmlajšo hčerko sva poimenovala Svoboda (Liberty). Sedaj je to besedo uporabil Bog, da privede mojo vero na mesto dejanj z mojimi dragocenimi Liberijskimi otroci. Latinski izvor besede Liberija je liber, kar pomeni prost. Slogan države je: 'Ljubezen do svobode nas je pripeljala sem.' To me spominja na citat: 'Resnična biblična svoboda je brezglava trditev! Nikoli ne moreš biti resnično prost, razen če si zavezan... Kristusu.' Mislim da ta citat pojasni zakaj sva žrtvovala najina udobna življenja in tvegala tako veliko. Nihče ni nikoli resnično prost, razen če je zavezan svojemu Odrešeniku. Vsi smo v življenju zvezani k nečemu: če nismo Gospodu in Njegovim hrepenenjem, bomo služili samemu sebi in svoji lastni grešni naravi.

Misijonarja na svojem domu!

Ko sva premišljevala o posvojitvi teh petih otrok, sva spoznala, da sprejemava silno odločitev. Morala sem biti dodatno prepričana, da v svojih čustvih in v svojem

srcu nisem bila zapeljana. Izkušnje so me naučile, da so moja čustva odprte karte za sovražnikovo prevaro! Ko sva v popolni veri stopila ven, sva se zavedala da prihaja mnogo, mnogo sprememb. Za naju bo to kot bi postala misijonarja v svojem lastnem domu. K svojim molitvam sem dodala post (nekaj kar meni običajno ni lahko). Molila sva in zaupala Bogu, da nama lahko in nama bo povedal Svojo voljo. Počutim se blagoslovljeno, ko vam pripovedujem, da je On to storil na mnogo čudežnih načinov.

Nekdo mi je nedavno povedal, da posvojitev ni samo reševanje otrok, temveč tudi oblikovanje družine. Resnično! Toda zakaj mora 'oblikovanje družine' zanikati dejstvo da smo ravno mi tisti, ki smo rešeni otroci? Mi oblikujemo družino – ljubko družino in medtem smo tudi rešili otroke.

Prva dva otroka, Boto (sedaj Botianna) in Lightning, sva se odločila posvojiti, zato ker sta imela pred seboj samo še nekaj mesecev preden bi postala nezmožna za posvojitev. To je zaigralo na najine srčne strune. Kako bi lahko ta dva dragocena otroka, ki sta bila v tej sirotišnici že deset let, prepustila da bi dosegla status ko ju ni mogoče več posvojiti? Ta dva otroka vesta da sva ju rešila, se počutita rešena in hvaležna sta da sva ju rešila!

Najini otroci so prispeli domov 5. oktobra 2006. Sedaj, pet mesecev kasneje so celoten del naših življenj. Občasno z najinimi mlajšimi otroci preverjam da vidim kako se v resnici imajo. Želim si da bi svet videl radost in slišal odzive. Oni povsem ljubijo svoje nove brate in sestre! Pravzaprav, vidim da imajo najini otroci v svojih srcih čudovito sočutje za svoje nove brate in sestre in razumevanje za njihove slabosti. Dobivajo srca misijonarjev.

Najina najstarejša biološka otroka Shepherd in Prayse, sta bila oba v Liberiji in komaj čakata da se vrneta nazaj tisti hip ko bodo sredstva na voljo. Shepherd razvija 'Produkcijo Liberijskega pogleda' ki vključuje njega, njegovo kamero in pomemben cilj – prinesiti ljudem, ki nikoli ne bodo šli v Liberijo, 'oči da bi videli in ušesa da bi slišali.' On razvija vizijo za svojo prihodnost in želje da uporabi svoje video talente tako da pomaga misijonarjem ki skrbijo za osirotele otroke Liberije (www.childrenconcerned.org/)

Prayse močno hrepeni, da se vrne nazaj v Liberijo ter srbi za otroke ki so še preostali. Odkar se je iz Afrike vrnila domov, dobiva vizije za svojo prihodnost in življenje v služanju kjerkoli se bo nahajalo njeno misijonsko polje. Celo mlajši otroci Joshua (9), Robert (8), Hope (7) in celo Noah (5) imajo prijatelje v Liberiji s katerimi si dopisujejo. Svoje nove brate in sestre vedno prosijo naj jim povedo več o njihovih tamkajšnjih prijateljih. Želijo prihraniti denar in iti v trgovino vse za en dolar in kupiti nekaj za svoje prijatelje v Liberiji.

Naš dom je boljši kot je bil prej!

Kako so se najini Liberijski otroci vključili?

Botianna (17) je kmalu postala čudovita materinska pomočnica. Ona obožuje Liberty in namesto mene rada skrbi zanjo. Podobno ima tudi Liberty rada Botianno

in uživa kadar gre k njej. Zvesto je prevzela skrb za umazano perilo. Wov! Pomaga pri kuhanju in včasih pripravi celo celoten obrok. To dela še posebej dobro takrat, ko jemo afriško hrano. Ob dnevu 'za kruh' se je naučila narediti trideset hlebcev kruha in uživa v tem. Ima močno osebnost in čudovit, nalezljiv nasmeh. Ne želimo si biti brez nje in ker je najstarejša Liberijka, nanjo vsi gledamo z razumevanjem. Svojo odgovornost v naši družini je sprejela resno! Vsi jo imamo tako zelo radi!

Andrew (16) je miren, rezerviran. V njegovem značaju je, da stvari jemlje bolj resno kot vsi ostali, toda hvaležni smo da je lahko tudi igriv in smejoč. Razvija se v odgovornosti, zanesljivosti, iskrenosti in osredotočenosti. Nanj se lahko vedno zanesem da govori resnico, ker je njegova vest močna. Z njim sem se tako povezala kot s sinom in imela sva veliko dolgih iskrenih pogovorov ki so se izkazali za čudovite. Nekega dne bo postal odličen oče in vodja! Naš dom je lepši in čudovit kraj zato, ker je on v njem.

Lightning (15) nas je vse presenetil. Ko smo se dogovarjali o njegovi posvojitvi, je bilo vse kar smo slišali o njem, da 'ima rad nogomet!' Mi živimo daleč na podeželju in ne načrtujemo da bi se zaradi enega otroka vsi ukvarjali s športom kot je nogomet. Mislila sva da bo za to dejavnostjo žaloval. Kako malo sva vedela da Lighteninga zanima tako veliko stvari! Njegovi mlajši bratje mislijo da je nadarjen za vso svojo kreativnost. Nenehno nas preseneča. Nihče v tej hiši ne more o Lighteningu govoriti previsoko; vsi ga obožujemo. Lightning ne pozna fraze 'Dolgočasim se.' Hvala Bogu, nihče od njih je ne pozna! Druga njegova prva strast tod okoli je hrana. Zelo rad je! Tako je navdušen, ker lahko pove da se je stanje njegovih nohtov in las zelo izboljšalo odkar je prišel domov, da ne omenim, da na teh lestvicah rad preskakuje! Njegov nasmeh lahko razsvetli sobo! Pravzaprav se to zgodi skoraj vedno kamorkoli gremo. Kadar smo zunaj, ljudje vedno sprašujejo: „Ali ima vedno tako velik nasmeh na svojem obrazu?“ in zasluži si da rečemo: „Da!“

Cherish (12) je nežna, prijetna, krhka in mila. Je občutljiva in znotraj samo majhna deklica. Cherish je sem prispela očitno ranjena in prizadeta; imela je težke čase dajanja in prejemanja naklonjenosti. Kakorkoli, ona je najbolj nagrajena, ko jo vidimo osvobojeno. Nekega dne, v njenih prvih tednih pri nas doma, sem imela eno tistih migren ki so ušle kontroli. Cherish me nikoli ni videla bolne in zaradi mene ni nehala jokati. Naslednjega dne, ko sem še okrevala, je cel dan ležala ter se pri meni ljubkovala in ni zapustila mesta poleg mene. Je vzgojiteljica in rada ima dojenčke! Presenečena sem kako hitro smo vsi začeli negovati Cherish!

Kabiera (12) ima najbolj izrazito osebnost, katero si boste vedno želeli videti, oziroma bolje da rečem doživeti. Ona je kraljica izrazov na obrazu! Nekega dne smo vsakega otroka spraševali katere so njihove priljubljene stvari. Andrew je odgovoril: „Krohotaње Kabieri!“ S tem se vsi strinjamo. Zagotovo je svetilka našemu domu. Je hrabra, bistra, ljubeča, topla in prijazna. Prav danes sem imela privilegij, da sem jo pripeljala k Gospodu. Kakšna radost! Njeno srce je bilo mehko in upogljivo za Jezusa, pripravljeno slišati in sprejeti dobro novico Sporočila.

Otroci so v sirotišnici vsi slišali dovolj Pisem da imajo temelj, toda še vedno potrebujejo osebno poučevanje. Potrebujejo osebni odnos z izkušenimi in bogaboječimi starši. So tako dovezetni če le starši lahko hodijo z veliko, veliko ljubezni, potrpežljivosti in miline! Misijonsko polje je prav tu, v našem domu!

Kakršno koli tveganje prevzamemo, čutimo da ga je bilo vredno prevzeti. Danes smo vsi boljši ljudje, ker smo v veri stopili ven in prepoznali, da je naše služenje resnično v našem domu!

ALICA AHLERS, Pendleton, Kentucky, ZDA

ahlersfamily@ethixs.com

<http://www.theahlersfamily.com/>

Glen in Alicia imata dvanajst otrok: Shepherd (17), Botianna (17), Andrew (16), Prayse (15), Lightning (15), Cherish (12), Kabiera (11), Joshua (9), Robert (8), Hope (7), Noah (5), Liberty (3). (op. prev.: in novega dojenčka leta 2008, kot je vidno na lični spletni strani).

„Priložnost je za večino ljudi izgubljena,
ker je oblečena v delovno obleko in je videti kot delo.“

Thomas Edison

Glej navzgor

Kako lahko to storim? Imam toliko dela,
uničena sem in počutim se resnično žalostno,
obtičala sem v tej hiši kot super lepilo.
Ne glej okoli – GLEJ NAVZGOR!

Nepomita posoda in umazano perilo sta visoko nakopičena,
Kadar pogledam po hiši moram vzdihniti,
in za kosilo moj mož pričakuje pito!
Ne glej okoli – GLEJ NAVZGOR!

Ne morem odplačati hipoteke, računi so zapadli,
utrujena sem in imam glavobole, ni jih malo,
Tudi ti otroci me spravljajo ob pamet!
Ne glej okoli – GLEJ NAVZGOR!

Moj mož pride pozno; vseeno mu je,
Ne pomaga pri otrocih; to ni pošteno!
Ne želim se nasmehnuti; želim da se blešči!
Ne glej okoli – GLEJ NAVZGOR!

Poglej proč od svojih problemov, poglej Njega,
Božja prisotnost je s teboj celo v direndaju!
Priznaj svoje slabo razpoloženje in On bo očistil tvoj greh.
On je tvoj Bog – GLEJ NAVZGOR!

On ti bo pokazal kako urediti tvoj dom,
s tem ko iščeš Njegov obraz, ti bo On dal usmeritev,
On želi izliti nate Njegovo maziljenje milosti.
On je tvoj Bog – GLEJ NAVZGOR!

Svoje oči ohrani pripete Nanj; On je tvoje Mirovanje,
On je tvoja Modrost za težave vsakega dne,
On bo Svojo prisotnost privedel prav v tvoj spopad.
On je tvoj Bog – GLEJ NAVZGOR!

Vsako jutro On prihaja kot osvežujoča rosa
da ti poživi tvoje telo, in tudi tvojega duha,
On je tvoj Rešitelj in On te bo naredil novo,
On je tvoj Bog – GLEJ NAVZGOR!

Nancy Campbell

*„Svoje oči vzdigujem h goram: od kod bo prišla moja pomoč?
Moja pomoč je od GOSPODA, ki je naredil nebo in zemljo.*

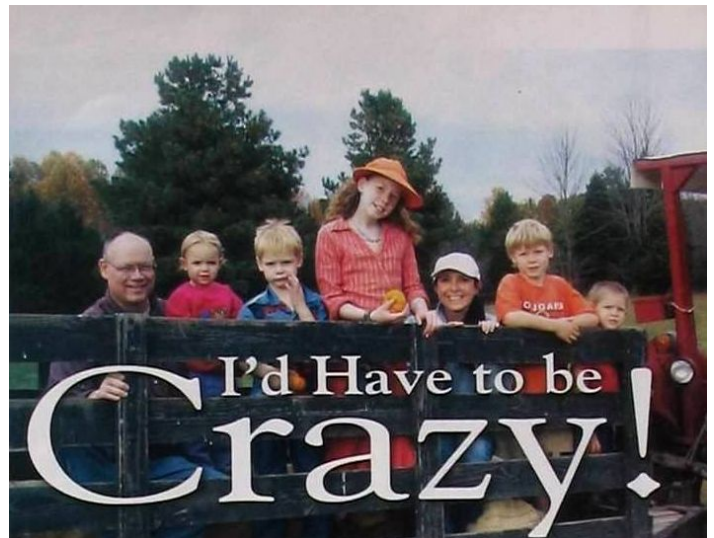
Psalm [121,1](#)

Morala bi biti nora!

Nekega dne sem si na televiziji ogledala dnevne novice in na ekranu je prikazovalo knjigo: 'Bolje je biti samska kot obžalovati.' Avtorica, tridesetletna ženska, je novinarju povedala, da sedaj ni več v svojih dvajsetih; da se je 'ozavestila.' Da bi bila srečna, ona ne potrebuje moškega. Doslej je zavrnila že tri poročne snubce. Ko jo je vprašal zakaj, je odgovorila da je rajši samska, kot da prične družino z gospodom OK, namesto z gospodom Popolnim.

Vse več in več žensk odlaša s poroko ali se odloča popolnoma proti poroki. Enainpetdeset odstotkov žensk v ZDA je sedaj samskih. To je rekordno visoko.

Zakaj so ženske v teh dneh manj v skrbeh glede tega da bi se poročile? Avtorica meni da v veliki meri predvsem zaradi tega, ker so bolj izobražene. Prav sedaj število žensk na visokih šolah številčno prekaša moške za 1,3:1. Prav tako lahko ženske poskrbijo zase kot lahko poskrbi moški in ta neodvisnost pogosto potisne poroko ven iz njenih planov. Moški preprosto ne živijo več po njenih merilih. Ta novica je potem na ekranu prikazala kako se avtorica v restavraciji pogovarja in

smeji s svojimi samskimi prijateljicami. Prednostno sporočilo je bilo, da je izbrala pravilno pot.

Žal mi je bilo te ženske in za vse tiste, ki bodo prebrale njeno knjigo. Sladek spomin na poljub mojega moža danes zjutraj, ko je odšel na delo, je še vedno z menoj. Spomnila sem se kako varen in topel je bil čutiti najin dom večer pred tem, ko je prišel domov in so se otroci prerivali da bi plezali po njem. Čudovito je bilo čutiti kako sva na kavču stisnjena, potem ko so otroci v posteljah in se smejiva ko se pogovarjava o njihovih dogodivščinah tega dne.

Prej omenjena avtorica bo še dolgo časa čakala na gospoda Popolnega in verjetneje je da se nikoli ne bo prikazal. Se bo še vedno tako smejala ko bo stara štirideset let in bo brez otrok? Kaj pa ko bo stara petdeset in bo vsa osamljena? Ali bo obžalovala svojo odločitev za samskost ko bo stara šestdeset let in se spraševala kaj bi se mogoče zgodilo če bi sprejela eno od teh poročnih ponudb?

Vsak moški ima svoje hibe, kot jih imamo vsi. Celo za gospoda Popolnega se lahko zgodi, da se bo po nekaj letih poroke spremenil v gospoda OK. To odsevajo odstotki ločitev. Božji plan je edini ki deluje. Če se naučimo delati to kar poudarja Pismo Efežanom [5](#) in 'spoštujete svoje može,' namesto da jih postavite na merilno palico, to gospodu Popolnemu znotraj njih omogoča da ostane.

Seveda, naj ne bi kar skočili v poroko. To je molitvena odločitev in tukaj so izjeme kot je Marija Terezija, ki je svoje življenje posvetila vzgoji sirot. To že od vsega začetka ne spremeni Božjega načrta za nas.

Bog nam je v [Genezi](#) (1. Mojzesova knjiga), v drugem poglavju povedal, da bosta mož in žena postala eno meso. On ve kaj je za nas najbolje. Naša telesa so bila načrtovana za rojevanje otrok. Z več ženskami ki ostanejo samske, je v tej deželi rekordno število žena brez otrok. Glede na zadnje raziskave imajo ženske z najvišjimi prihodki najmanj otrok. Rojevanje otrok, še posebno pred štiriindvajsetim letom ustvari dolgotrajno zaščito pred mnogimi reproduktivnimi (ženskimi) boleznimi. Uh-Oh, povprečje starosti mater s prvorojenim otrokom je sedaj nad petindvajsetim letom. To povprečje je po mirovanju desetih let v zadnjih treh letih poskočilo.

Rezultati pričenjajo prihajati – reproduktivni raki naraščajo in pogostnost raka na jajčnikih se je dvignila v alarmantne višave. Nezmožnost za izločanje mleka in zanositve je videti da povzroča motnjo v delovanju telesnih organov, katerega pogosti rezultat so zdravstveni problemi ženske v kasnejšem življenju. Ministrstvo za zdravje ZDA je razglasilo da je rojevanje otrok najpomembnejši znani dejavnik v preprečevanju raka na jajčnikih. Ženske ki nikoli niso imele otrok so dvakrat bolj podvržene raku na jajčnikih. Večkrat kot ženska rodi, manjša je verjetnost da se ta bolezen pojavi.

To je prav tako velja za rak na dojkah. Ženske ki bolj odlašajo z rojevanjem in si prizadevajo za kariero, imajo večje tveganje za razvoj raka na dojkah kot njihove nasprotnice. Ženske ki so dojile vsaj dve leti, si znižajo verjetnost za nastanek raka za približno polovico. To tveganje se z vsakim naslednjim rojstvom in leti

dojenja znižuje. Vsaka ženska ki je v svojem življenju dojila sedem let, si zmanjša pogostnost za razvoj raka na prsni za več kot devetdeset odstotkov.

Študije nam prav tako kažejo na tveganje žensk z malo ali nič otrok za rak endometrije (rak notranje stene maternice). Ženske iz držav v razvoju ki imajo pogosto šest ali sedem otrok redko dobijo to bolezen. Nedavna študija Harvardske šole za javno zdravje je spoznala, da imajo ženske ki so imele tri ali več otrok skoraj štirideset odstotkov manj tveganja za rakom na pljučih, ne glede na to ali kadijo ali ne. Tveganje za rakom na pljučih se zmanjšuje z večanjem števila porodov.

1 Pismo Timoteju [2,15](#) nam je bolj razumljivo kot kdajkoli prej ko pravi: 'Rešila pa se bo s tem, da bo rojevala otroke, če bodo vztrajali v veri, ljubezni in svetosti, združeni z razumnostjo.' Še enkrat, znanstveniki dokazujejo da je Božja Beseda resnična.

Rojevanje otrok se je prav tako izkazalo s pozitivnim vplivom na duševno zdravje ženske. Kanadska študija iz leta 1992 ki je pregledala več kot 1000 žensk, je spoznala da imajo poročene ženske z otroci najvišje stopnje psiholoških blagov v primerjavi z ženskami ki niso imele otrok. Raziskovalec sklepa da: „Ženske brez otrok ne pridobijo veliko s tem ko nimajo otrok.“

Z vsemi temi glasovi tam zunaj ki pravijo da poroka se poroka ne izplača, bi rada pripomnila. „Oh, da pa se.“ Zagotovo, so obdobja ko je težko, toda vsaka dobra stvar zahteva nekaj truda. Zakaj bi se kdorkoli hotel odreči tako dragocenemu darilu? Ne samo da to ima smisel, temveč je resnično koristno. Tukaj je pet stvari katere imam rada glede zakona.

1. Biti ljubljena.

Mislim, da to jemljemo preveč na lahko. Dajte temu spoštovanje katerega zasluži. Kadar nekdo izbere da te bo ljubil nad vsemi drugimi stvarmi in ti bil zvest do konca življenja, to ni majhna stvar. V nekem pogledu je že samo to čudež. Da samo pomislim, da je moj mož izbral, da me bo ljubil, izmed vseh žena na svetu! Če bi se naslonila samo na to točko, bi me lahko ves dan prežemale vesele misli. Če pomislim, da bi celo svoje življenje dal zame! To je od Boga dana ljubezen moža do svoje žene. To je nekaj, za kar smo lahko hvaležne in s tem je potrebno previdno ravnati.

2. Imeti zaščitnika

Priznam, da se včasih počutim da je moj mož rahlo preveč zaščitniški. Če moram zvečer iti ven, potem tega da pridem pozno zvečer domov ne more prenašati. Ko pridem domov mrk pogled na njegovem obrazu pove vse. Ni zadovoljen ker ne more biti fizično z menoj tam da bi me zaščitil pred nevarnostjo. Zaščitniški instinkt je še en od Boga dan dar katerega možje nudijo svoji ženi. Gotovost katero mož nudi svoji ženi in otrokom je popoln blažilec pred nevarnostmi tega sveta. Vem da bi morala ta instinkt sprejeti z malce več naklonjenosti.

3. Imeti soproga v topli postelji

Nič mi ni bolj všeč kot to, da grem spat in okrog sebe čutim roki svojega moža. Sočustvujem z vsako žensko, ki bolj ceni kozarček s prijateljico, kot to. Ne morem reči da je moj mož edini posteljni partner. Še vedno imava kopico najmlajših, ki se nama sredi noči radi pridružijo. Toda kadar sva sama, lahko postane najina postelja precej vznemirljiv kraj. Leta ki so pretekla so to naredila samo še boljše.

4. Imeti preskrbovalca

Medtem ko sem zmožna preskrbeti zase in za svoje otroke, sem vesela da je moj mož voljan prevzeti to pomembno vlogo. Imam svobodo da ostanem doma in odgovarjam samo njemu. Vem da imajo nekateri možje radi svoje delo. Mnogo drugih, kot moj mož, samega sebe dan za dnem izročajo na ljubo svojim družinam. Moj mož se dnevno vozi na delo dobro uro v eno smer. Hvaležna sem da nas dovolj ljubi da to počne, tako da sem lahko doma z otroci. Če ne bi bilo zaradi nas, bi se preprosto vrnil nazaj in bil cestni glasbenik. Zaradi takšne vrste žrtvovanja me vemo da smo jim veliko vredne.

5. Imeti najboljšega prijatelja

Jaz sem bila ena od mnogih, ki sem predvidevala da je imeti najboljšega prijatelja v možu nekaj popolnoma drugačnega od tega kar to pravzaprav je. Predstavljala sem si mnogo ur duševnih pogovorov, kjer si bova delila najina najgloblja čustva. Skupaj bi srečna nakupovala in se pogovarjala o sanjskih podrobnostih kako bova okrasila najin dom. Če se sedaj spominjam svojih sanj, me pripravi da se pričnem hihitati. Ne glede na izraze njegove ljubezni do mene, ne verjamem da je moj mož v najinih trinajstih letih zakona kdajkoli spregovoril o svojih čustvih. Včasih se sprašujem ali jih sploh ima. Toda potem si mislim, da jih imam najbrž dovolj za naju oba. Še vedno bi raje svoj čas preživela z njim kot s komerkoli drugim, četudi se ne pogovarjava o odtenkih sivkasto rjave barve na zidovih. Kot najboljši prijatelj je moj mož moder svetovalec, poslušalec, tolažnik, izvir vzpodbud in še vedno me pripravi da se nasmejem.

Ali bi se vsemu temu odrekla, da bi bila samska? Morala bi biti nora!

PEARL BARRETT, Primm Springs, Tennessee, ZDA

pearlbarrett@yahoo.com

Otroci Charlija in Pearl so: Meadow (11), Bowen (8), Rocklyn (6), Noble (4) in Autumn Rose (2). Pearl je Nancyjina hčerka.

Bog te ljubi!

Bog želi biti tvoj prijatelj tukaj na zemlji in želi, da bi z Njim večno živel v Nebesih.

Toda, mi smo grešili in kazen za greh je smrt.
Odgovorni smo, da plačamo kazen za naš greh.

Toda, ker te Bog tako ljubi, je poslal Svojega edinorojenega sina,
da plača kazen za tvoj greh.

On je na križu umrl krute smrti in svojo kri je prelil, da bi te odkupil.

Jezus Kristus je tretji dan vstal od mrtvih, da dokaže,
da je Bog Njegovo žrtev sprejel za tvoje grehe.

Se Mu boš zahvalil in Ga sprejel za svojega Gospoda in Odrešenika?
Tvoja večna usoda je odvisna od sprejetja in zaupanja v Jezusa Kristusa.

Sedaj moli to molitev: „Gospod Jezus Kristus, kesam se vseh svojih grehov.

Sprejemam tvojo žrtev na križu v odpuščanje mojih grehov.

Takoj sedaj te sprejemam v moje srce kot mojega Gospoda in Odrešenika.

Hvala ti, Gospod Jezus da si slišal mojo molitev. Amen.“

Otroci so sovražniki

Mogoče je bila najbolj uničujoča vojna ki je uničevala naš narod ta, ki se je pričela po ameriški državljanski vojni (op. prev.: 1861–1865) in še vedno ni ugotovljena kot končna zmaga. To je neke vrste zahrbtna vojna, kjer so ženske postale bojevnice in so otroci prepoznani kot sovražniki. Njena naloga je prizadevanje za svobodo in enakopravnost žensk. Bitka za bitko je bojevana za politične pravice, ekonomsko enakost, svobodo pri odločanju rojevanja otrok, osvoboditev od moške prevlade in svobodo pred zaznavnim hlapčevanjem in suženjstvom materinstva.

V začetkih ženskega gibanja je bilo bojevanih mnogo bitk in splošno znana zmaga je ta, da so si ženske izbojevale pravico, da volijo kot enakopravni državljani. Po zmagi žensk da lahko volijo, se je žensko gibanje obrnilo k borbi za druge zadeve. Vse do sredine dvajsetega stoletja je družba od žensk pričakovala da prvenstveno delajo doma. Ženska vloga je bila, da vzgajajo otroke in ohranjajo urejen dom za svojega moža in družino.

Do takrat so ženske svoje bitke običajno bojevale brez prelivanja krvi. V večini primerov so postale zmagovite skozi mirne metode upornišva. Resnično uničujoča vojna se je pričela ko so ženske ugotovile, da nikoli ne bodo mogle doseči enakosti z moškimi, dokler jim ne bo uslišana svoboda pri rojevanju otrok. Kontrola rojstev je postala popularna in ženske so končno imele nekaj nadzora nad reprodukcijo (razmnoževanjem).

S kontrolo rojstev je sledila in postala na voljo spolna revolucija. Nenačrtovane nosečnosti so postale še celo večja težava. Ženske so prišle do zaključka da ne bodo mogle nikoli živeti svobodno kot bi želele, dokler imajo odgovornost za materinstvo. Otroci so tedaj v borbi za ženske pravice postali sovražniki. Na tej točki je mnogo žensk odstopilo od zadeve, toda druge so izbrale da vstopijo v najbolj smrtonosno vojno kar jih je naš narod videl.

Feministke izjavljajo, da so otroci tisti, ki konec koncev ovirajo ženske od doživetij polne neodvisnosti. Postati mati je postati suženj, zapraviti njeno delo, izobrazbo, kariero, bogastvo in prepoznavnost zavoljo vzgoje otrok. Otroci pridejo na svet zahtevajoč hranjenje, oblačenje, zibanje, umivanje, čiščenje in razvajanje. Otroci so podobnost parazitom, ki izvlečejo življenje iz ženske in ženski preprečijo prevzemanje katerikoli sanj ki ležijo pred vhodnimi vrati. Nenehno je bilo materinstvo tisto, ki je preprečevalo ženski izkusiti resnično enakost. Da, krivda je počivala na otrocih.

Ženske so se obrnile k nasilnim dejanjem vojne, da izločijo ali po potrebi otroke odstranijo. Nerojeni otroci so bili za odstranitev ne težavni sovražniki in vsak zakoniti splav je postal zmaga v pohodu za ženske pravice. Mnogo živčih otrok je bilo poslanih proč od družinskih domov, da bi zanje skrbeli profesionalci v ustanovah, medtem ko si matere prizadevajo za delo zunaj doma. Vsak prazen dom in vsak prazen trebuh je postal davek feminizma.

Slika: Otroci Josha in Sarah so: Isaac (8), Anna (6), Estera (5), Rachel (3), Naomi (2), Susannah (5 mesecev).

Feministke so postale bojevnice s tem, da so prevzele vlogo ki je bila dana moškim tekom zgodovine. Toda njen lastni nerojeni otrok je prelił svojo kri za svobodo matere, katere ne bo nikoli spoznal. Ali ni bedno, da otrok umre zato, da ženska lahko napreduje v svobodi? Enakost je pridobljena s prelivanjem krvi, vendar mi ne damo življenju, ki je bilo izgubljeno, nobene časti. Tistemu čigar kri je bila prelita ne izrečemo spoštovanja. In ženske nadaljujejo z borbo ohranitve zakonitosti splava na zahtevo. To jim omogoča da s svojim nerojenim otrokom počno kar jim ugaja skozi vseh devet mesecev nosečnosti.

Po čudnem početju klanja trideset odstotkov ameriških nerojenih otrok, na vidiku ni konca te vojne. Mir ne bo nikoli prišel po tej poti, in bojevnice se ne bodo nikoli vrnile domov v zmagi in počitku.

Ali je ta vojna resnično vredna nedolžne krvi nerojenih otrok? Kakšno poslanstvo je vredno takšnih vojnih dejanj? Tekom zgodovine je bilo veliko vojn bojevanih zavoljo otrok, mnogi možje so umrli za zagotovitev svobode njihovih otrok, vnukov in generacij ki se bodo šele rodile. Toda kakšna vojna je to, kadar je otrok, ki še niti ni rojen, naš sovražnik? Kako so žene prišle do tega da vidijo svojega lastnega dojenčka kot zlobnega tirana ki zasluži smrt? Kako lahko mi brezsrčno jemljemo življenja teh dragocenih malčkov?

Še nerojeni nimajo nobene moči da bi se dvignili in borili za svoja življenja. Oni so majhni, slabotni in potrebni pomoči. Odvisni so od njihovih mater, da jih dojijo, zaščitijo in požrtvovalno dajo zanje življenje. Kako lahko prelivamo kri da lahko poudarimo našo lastno osebno svobodo, pravice in osebno korist? Naj bi nedolžni umrl, medtem ko močni gredo naprej v življenje da živijo udobno in lagodno?

Feministke bojujejo napačno vojno. Otroci v naših trebuih so naša prihodnost, naš zaklad in naša zapuščina. Moramo se boriti zanje in ne proti njim. Ovreči moramo vsak primer ki ne zavaruje blagoslova svobode za nas in naše potomstvo. Priznati moramo da smo bili v zmoti. Naši otroci niso naši sovražniki in kadar bojujemo napačno bitko, ni poti za zmago.

Edina pot k miru je zmaga skozi predajo.

SARAH BROWN, Fortville, Indiana, ZDA
sarah@ruralvillage.org

John in Sarah Brown pomagata graditi družinsko usmerjeno skupnost v Indiani, imenovano 'Vas preprostih časov.' V ta projekt je doslej vključenih že preko 100 'Above Rubies' družin. Vas preprostih časov bo očarljiva vas iz knjige pravljic v sredini katere bo koristen otroški muzej. Ti, ki bodo živeli v skupnosti bodo lahko imeli majhne trgovine, domačo obrt, vrtove in kmetijo z živalmi. Tu bo tudi preko 2,5ha skupnega gozda, parkov, njiv in pašne zemlje. To bo čudovit kraj za družine, katerih srca so obrnjena k domovom. Graditi pričnemo leta 2008 z domovi in trgovinami za primerno ceno, za najem ali nakup. Da izveste več, obiščite spletno stran www.ruralvillage.org ali pokličite Joshua na tel.: 800-581-3603.

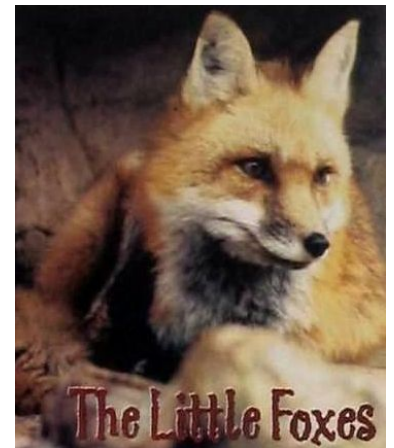
Majhne lisice

Hladen jesenski večer. Moji dve najstarejši hčerki stojita na verandi – cvilita, se smejeta, poskakujeta gor in dol, ter ploskata z rokami. Njun oče z baklo v roki postavlja mejo okoli dvorišča in dela najboljši nadomestek hudega psa. Kaj se dogaja? Imamo lisičje težave!

Vse se je pričelo dovolj neškodljivo. Nekega večera so otroci opazili par majhnih bisernih oči strmeč izza starega čolna zraščenege z našim dvoriščem, namenjenega otrokom da so se na njem igrali. Kot se je približeval večer, je naša lisica postajala vse bolj predrzna in prišla ven izza čolna ter strmela v nas. „Ali ni srčkana?“ sta pripomnili najini hčerki. Povedala sva jima, da je lisica sicer lahko videti nedolžna in prijetna, toda pravzaprav je zelo uničevalna žival.

Ni trajalo dolgo ko nam je lisica dala začutiti svojo prisotnost. Pričelo se je s krajo čevljev na zadnji strani verande. Pomislite, eden čevljev od vsakega para. Potem je te čevlje primerno uskladiščila v eni izmed sosedovih konjskih ograd (lahko dodam da nikoli dvakrat na istem mestu). To ni videti kot nekaj posebnega, toda mislim da bo vsaka mati razumela razočaranje, ko je v zadnji minuti pred vstopom v avtomobil potrebno najti izgubljeni čevljev. „Ne morem najti svojega drugega čevlja!“ je v našem domu postal pogost klic.

Lisica je imela temeljit vpliv na obnašanje naju z možem. Pričeli smo početi stvari katere nismo še nikoli počeli, vse to da poskusimo preplašiti žival in jo prepričati

da se ne vrne več (kot prej omenjen nadomestek hudega psa). Več kot en večer nas je bilo videti, kako se skrivamo za drevesi na naših nekaj arih zemlje, pripravljeni da skočimo nanjo. Posnemali smo na nešteto glasov divjih živali.

Potem nas je zadela polna moč težave. Pazili smo na sosedove kokoši in race, medtem ko so bili oni na počitnicah. Nekega večera je zaradi slabe komunikacije veliko živali ostalo zaklenjenih zunaj ograde. Te noči se je lisica, tiho, spretno priplazila in pobila vse kokoši ter race ki so ostale zunaj. Nič nismo slišali. Moja najstarejša hči je dokaz odkrila naslednje jutro.

Prav ta dan smo goreče molili in prosili Boga, da nas reši lisice. Naslednje jutro me je moj mož klical iz svojega mobilnega telefona: „Ugani kaj je sredi ceste?“ je slovesno rekel. Da, povožena lisica! Domnevamo, da je bila to ista lisica, ker z njo nismo imeli več težav.

Medtem ko vam je ta zgodba lahko nekako smešna, mi je naša izkušnja z lisico dala misliti o verzih iz Visoke pesmi [2.15](#) (CHR) „Polovite nam lisice, male lisice, ki kvarijo vinograde.“ Pogosto lahko v naših življenjih opravičimo greh, misleč: „Je že v redu, nikogar ne bo prizadelo in to je samo mala stvar.“ Kar je na zunaj lahko videti nedolžno in neškodljivo, je v bistvu pravzaprav lahko zelo uničevalno – kisel obraz tukaj, kritična ali ostra beseda tam, srce ki nosi nezadovoljstvo, nehvaležnost, ali pomanjkanje odpuščanja.

Življenje napolnjeno z 'majhnimi stvarmi' se lahko kot kepe snega povečajo v eno veliko težavo. Uganite koga to najbolj boli? Iz osebne izkušnje lahko pričujem da me je nepriznan greh pustil, da sem se počutila popolnoma grozno, duševno izčrpano in daleč proč od svojega ljubečega nebeškega Očeta.

Čudovita resnica je, da nam je lahko opravičeno. Zaradi Jezusa je vsaka oseba, ki pozna Njega kot svojega Gospoda in Odrešenika, za Boga videti kot pravična. Rezultat Jezusove smrti, pokopa in vstajenja je, da kadar Bog pogleda na Svoje otroke, da On vidi Jezusovo popolnost in ne naše nepopolnosti. To dejstvo nas osvobodi!

Potem ko mi spoznamo da potrebujemo naše brate in sestre v Gospodu videti tako kot jih vidi On – popolne in sprejete v Kristusu, postanejo naše lastne bolečine in godrnjanje lahko breme. Po Njegovi milosti in Njegovi preliti krvi nam je odpuščeno. Potem takem po Njegovi milosti lahko odpustimo! Po Njegovi milosti se lahko usmerimo stran od naših lastnih pričakovanj in ljubimo z Njegovo ljubeznijo! Po Njegovi milosti smo lahko tisti, ki hrabrimo namesto da kritiziramo! Toda mi moramo narediti to izbiro. Mi moramo dnevno imeti opravka s temi majhnimi lisicami, ki se priplazijo da izropajo naša lastna življenja in odnose v našem družinskem življenju.

REBECCA DAVIS, Ranelagh, Tasmanija, Avstralija
davis.family8@bigpond.com

*Phil in Becky sta blagoslovljena s Sarah (10),
Jemimah (8), Abigal (5), Joseph (4) in Hannah (2).*

Izвлеči bistvo

Z mozem sva stala na zabavi njegovega podjetja in se vljudno pogovarjala, kot se v takšnih primerih od nas pričakuje. V svojem obrobem pogledu sem pred nama zagledala starejši par. Žena je bila prva, ki je prispela k nama in je roko najprej ponudila mojemu možu in potem še meni. „Oh!“ je vzkliknila: „tako sem bila nestrpna da vas srečam! Vi ste prav gotovo par, ki ima šest otrok.“ Z mozem sva si izmenjala plašen bežni pogled, toda obdržala sva najin nasmeh v pričakovanju da slišiva preostanek njenega pogovora.

Njen mož ji je stal ob strani in je medtem ko je govorila navdušeno prikimal. „Midva bi jih morala imeti več,“ je povedala z jasno slišno žalostjo v njenem glasu. „Težava je, da tega nisva spoznala vse dokler ni bilo prepozno da bi karkoli na tem storila.“

„Oh,“ sem rekla: „Koliko otrok pa imate?“

Žalostno se je nasmehnila: „Samo dva. Toda morala bi jih imeti najmanj štiri!“ Par se je poslovil, da sreča in pozdravi tudi druge goste na zabavi in s tem sta mi dala priložnost da sprejemem njune besede. To ni bilo prvič, da sem slišala takšen čustveni odziv starejše osebe, ki se je ozrla nazaj na svoje življenje. Slišala sem jo reči, da na njuni smrtni postelji nihče od njiju ne bo rekel: „Več časa bi morala preživeti v pisarni.“ Temveč mislim da bosta rekla: „Mislim da bi morala imeti več otrok.“

Nekoč sem videla podpis na e-sporočilu, ki je odseval moje misli - imeti 'veliko' družino v majhnem družinskem svetu. Ženska je svoja e-sporočila podpisovala z 'Prizadevam si biti stara gospa brez obžalovanj.' Ko sem s to ljubko gospo nadaljevala pogovor, sem spoznala, da je v resnici starejša gospa z jasnimi obžalovanji. Morala sem si vzeti trenutek za zahvalo Bogu, da mi je v življenju dovolil koristi zgodnjega učenja - da so otroci resnično blagoslov, kot pravi Njegova beseda. Kot mi je ženska povedala: „Sovražila bi se če bi se te resnice naučila prepozno da bi lahko še karkoli spremenila.“

Ko bodo moji otroci odrasli in zapustili dom, želim da bom lahko rekla, da sem v polnosti doživela svoje materinstvo. Želim vedeti, da vem, da nisem zgrešila enega samega trenutka s svojimi otroci. Sedaj, ko imam še priložnost, želim iz svojega materinstva izvleči bistvo. Materinstvo želim zaživeti do točke obilja. Jezus je rekel: „Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju.“ (Evangelij po Janezu [10,10](#)) On je prav tako rekel, „Jaz ne dajem kot daje svet.“ (Evangelij po Janezu [14,27](#)) Mislim, da kadar te besede položite skupaj, vidite kaj svet na veliko pogreša. Bog nam je dal otroke kot blagoslov, da nam pomagajo doživeti življenje izobilja o katerem je Jezus govoril – življenju brez obžalovanj nad tem kar bi lahko bilo drugače.

Materinstvo je blagoslov. To je Božji blagoslov. Tako sem hvaležna da nisem zamudila niti enega trenutka blagoslov katere je Bog pripravil zame skozi moje otroke. Ko bom stara gospa, želim pogledati na svoje otroke ter vnuke in videti zapuščino katero mi je On dovolil imeti. Želela bom vedeti da sem iz svojega materinstva potegnila bistvo in nisem zamudila niti enega trenutka; ali dragocene duše katero nam je On želel zaupati.

MARYBETH WHALEN, Matthews, Severna Karolina, ZDA

marybeth6@gmail.com

www.marybethwhalen.com

Bog je Curta in Marybeth blagoslovil s šestimi blagoslovi; Jack (14), Ashleigh (12), Matthew (10), Rebekah (7), Bradley (4) in Annaliese (18 mesecev).

Igra s slamicami

Zato, ker mož dela blizu doma, imava z možem razkošje da imava skoraj ves najin zakon v lasti samo en avtomobil. Ob dnevih ko potrebujem avtomobil, ga odpeljem v službo in ga poberem ob času za kosilo. Če zamuja, potem s svojimi otroci preživimo čas na parkirišču z igranjem igre s slamicami.

„Igra s slamicami!“ Theo, starosti treh let vriska v pričakovanju ko parkiram na parkirno mesto. V avtomobilu hranim vrečico z zapiralom z dvajsetimi slamicami in številnimi kartami (na njih so napisane številke). Igra je precej preprosta. Vsakdo ostane s pasom pripet na svojem stolčku, tako da lahko odrinemo tisti trenutek, ko oče prispe. Vsakemu od obeh otrok razdelim 10 slamic (štejem eno po eno, tako da me lahko opazujejo). Potem pokažem Grace (stara štiri leta in pol) eno izmed kart.

„Daj mi to številko.“ Ona mora prebrati številko in prešteti toliko slamic. Theo se rad pridruži in ponosno šteje svoje slamic. Kak dan delamo tudi na seštevanju in odštevanju. „Koliko je dve slamic plus še drugi dve slamic?“

Ko očka prispe, hitro slamic vržemo v vrečko, ter ga pozdravimo z nasmehi in objemi. Ker imamo z mojimi otroci zabavno čakanje, se ne počutim čemerno če moj mož zamuja.

HILLARY CRANDALL, Denver, Kolorado, ZDA

Blagoslovi Hillary in Davida so: Grace (4½), Theo (3) in Hannah (6 mesecev).

Danes je materinski dan

Zbudila sem se ob zvoku šepeta v kuhinji. Pravzaprav, kolikor šepetanja premoreta devetletnik in njegov štiriletni brat. Še vedno sem na pol spala, stisnjena kot sardina v svoji dvoposteljni postelji. Ura je bila šele sedem zjutraj in hkrati sem dojila sedemnajst mesečnega sina Henryja in njegovo novo sestrico

dojenčico. Mala Sophia je bila rojena pred tremi meseci, šest tednov prezgodaj, prav v tej postelji. Te dni je videti da je vse kar počnem, zbujanje sredi noči. Tu sta, seveda za nahraniti dva lačna dojenčka, eden gor, drugi dol vse do zgodnjih jutranjih ur. Toda kar me ohranja pokonci to noč in večino noči, so misli na svojega moža, mornariškega oficirja tisoče kilometrov proč v puščavi. Sprašujem se ali je že jedel in upam da se počuti znosno. Molila sem za njegovo varnost in varnost njegovih mož. Molila sem, da bo dober pričevalec možem ki letijo z njim. Molila sem za njihove naloge, da bi brezpogojno prinesle tako prostost, kot priložnost za učenje o resničnem živem Bogu ljudem ki ga še niso spoznali. Molim za vsakega od najinih sedmih otrok, ki vsi zelo pogrešajo svojega očeta. Ko ne morem več moliti, padem nazaj v spanje, dokler me ne prebudijo jokajoči dojenčki ali skrbi.

Tam sem bila, na četrtkovo jutro v oktobru, popolnoma izčrpana, pehajoč se urediti svoje misli in v svoji glavi organizirati dnevne dogodke, nakar vstopi Daniel. Pri štirih letih, ostrizen čisto na kratko in s čokoladno rjavimi očmi; je bil zelo podoben svojemu očetu. Oblečen samo v spodnje hlače se je smejal do ušes. Pripravljala sem se, da mu avtomatsko rečem naj se gre obleči, ko mi ponosno naznani: „Poglej, to smo naredili zate.“

Potisnil mi je lonček, ter njegovo vsebino skoraj izlil na njegovo spečo sestrico. Ujel me je nepripravljeno. Ali mi je moj štiriletnik resnično skuhal kavo? Da, vsekakor, s pomočjo svojega starejšega brata. Da ne prizadenem njegovih občutkov, sem sprejela obveznost izpiti požirek. Hmm. Pravzaprav je bila precej dobra. Vanjo so dali ravno pravšnjo količino sladkorja in smetane, da ne omenim da je bil to moj priljubljeni lonček – svetlo moder z izstopajočimi zlatimi črkami besede Mornarica in velikim oškrbkom ob strani, nedvoumno od ene zadnjih štirih selitev, katero smo imeli v zadnjih dveh letih. Preden sem se mu lahko zahvalila, se je približal in poljubil mojo roko, si nadel najbolj herojski glas in rekel: „Vesel materinski dan, rad te imam,“ potem je planil iz moje sobe, z rokami razprostrtimi kot letalo in delal glasne brenčeče zvoke.

Ali je pravkar rekel vesel materinski dan? Zagotovo je vedel da smo meseca oktobra. Zelenje se je pričelo spreminjati in iz dneva v dan je postajalo hladneje. Moral si je zapomniti kako smo samo pred nekaj meseci praznovali materinski dan. To je bil dan, ko je moj mož odšel na dolžnost. Še vedno smo živeli v hotelu v katerega smo prispeli pred tremi dnevi na našo novo delovno postajo. Njegovo napako sem sprejela s skomigom ramen in previdno odstranila roke in noge, ki so me obkrožale. Preveč sem bila zaposlena s pripravo zajtrka, spletanjem las, menjavo plenice in pripravami na šolsko delo, da bi svojega sina poučila o koledarju. Temu nisem posvetila nobene misli več, ker sem natovarjala otroške sedeže, otroke, voziček, vrečko s pleniciami, svojo denarnico in končno še sebe v naš kombi. Mudilo se nam je, da se to jutro izognemo gneči v vojaški trgovini.

Da vidim. Dojenčka lahko postavimo v voz in naj ga poriva Chloe. Samuela potrebujem za potiskanje vozička z 41 litri mleka, kolikor ga na teden popijemo in potem lahko Jacob in Lydia potiskata voziček s preostalo špecerijo. Sama lahko vozim voziček z Danielom in Henryjem in v protiutež na vrh postavim še jajca in

kruh. Medtem ko v zgradbo hodimo kot vrsta rač, se vljudno smehljajam ljudem, ki strmijo v nas. Prenapolnjena je in dojenček postaja lačen. Nimajo več običajnega jogurta in jabolka so vsa obtolčena. Skoraj petnajst minut stojimo v vrsti in se pogovarjamo s tujci, ki nas vedno sprašujejo ista vprašanja. Še vedno se smehljajam in jim odgovarjam: Ne, to ni vrtec; da, vsi so moji; ne, dekleti nista dvojčici, samo 15 mesecev sta narazen in da, doma izvajamo izobraževanje na domu.“ Otroci se vsi smehljajo in hvaležna sem za njihovo prijazno obnašanje. Končno odidemo, revnejši za 337€, razmišljujoč kako naj vse to obilje stlačim v naš avtomobil. „Najprej bomo naložili voziček, nato bomo pričeli z nakladanjem mleka. Jajca in kruh bomo položili poleg mene, vkrcajmo dojenčke in vsak naj si najde mesto kjer ne bo pomečkal hrane.“ Na dvajset minutni vožnji domov se pogovarjamo o spreminjanju letnega časa, koliko dolgo časa bo še minilo do očetovega prihoda in dejstvu, da zmrznjena posoda s pečenko sedi v Jakobovem naročju in njegove noge drhte od mraza. Fantje so porabili petnajst minut da so vso špecerijo in mleko prinesli noter, nakar sem potrebovala še tri ure da sem vse to pospravila. Morala sem prenehati s hranjenjem dojenčka, si nalepiti obliž od praske po padcu na prometni cesti in ugotoviti kako porazdeliti vso hrano med dvema shrambama in tremi hladilniki.

Posoda s skoraj štirimi litri mleka je padla na kuhinjska tla, takoj počila in povzročila hudo zmešnjava. Ta čas je malček, katerega nihče ni pazil, medtem ko je njegova mama razporejala špecerijo, našel vrečko s pravkar kupljenimi čokoladnimi bomboni in je naredil njegovo lastno majhno razdejanje. Špecerija je končno zložena in pričelo se je šolsko delo, ko sem ugotovila da je ura že skoraj pol dveh. Sploh še nisem pričela s pripravo kosila. Preostanek dneva je preživet v popravljanju matematičnih nalog, pomerjanju čevljev, pripravljanju obeda, čiščenju, pranjem petih strojev umazanega perila in potem končno kopanju sedmih otrok in pripravi na to da jutri vse skupaj ponovimo. Hiša je videti kot bi jo zadel tornado. Trajalo je nekaj dlje kot običajno da jih po večerni predanosti poberem in nahranim.

Končno si vsi dobili poljub za lahko noč in bili poslani v svoje sobe. Bilo je nekaj solz za pogrešanim očetom, kateremu je sledilo skakanje po posteljah, hihitanje šalam, skakljanja do kopalnice, prošenj za kozarec vode in potem še več izletov do kopalnic. Preden so vsi zaspali, je ura skoraj dvaindvajset. Podojila sem dojenčico in jo v sosednji sobi položila v otroško posteljico. Henry je udobno zvit ležal v mojem naročju in se je po svojih najboljših močeh trudil da ne bi zaspal.

Berem svojo Biblijo in poveljučujem Boga za tako veliko mojih blagoslovov. Zahvaljujem sem mu za nenehno ljubezen in zaščito. Hvalim ga zaradi Njegove milosti na mojih grešnih poteh, in zahvaljujem se mu da je mojemu možu omogočil da je doma pomagal pri rojstvu njegove zadnje hčerke. Gospoda sem prosila da me v moževi odsotnosti, vodi in mi daje dodaten delež modrosti, medtem ko sama vzgajam te majhne 'puščice.' Potem skušam po svojih najboljših močeh zaspati.

Moje misli bežijo preko dogodkov minulega dne. Skušam se spomniti ali sem zaklenila zadnja vrata. Naredila sem si miselni opomnik s Samuelom o hišnem

telefonu. Bežno sem se ukvarjala z idejo, da bi vstala in popravila Lydijino lepopisje. Upam, da Jakob ni pozabiti svoj Psalm za ta dan. Spomnim se, da nisem zamenjala Sophijine plenice preden sem jo položila v posteljico in zmolim hitro molitev, da bo zdržala dokler se ne prebudi za dojenje. Ob svoji postelji sem opazila koš s šiviljskimi potrebščinami in premišljevala o oblekah katere moram še vedno odrezati, da jih bodo dekleta lahko nosila na praznik hvaležnosti (ang: Thanksgiving). Premišljuje, da se kmalu približuje Chloejin rojstni dan in se skušala spomniti kam sem skrila novo Biblijo katero ji je kupil njen oče. Hiša je videti dodatno glasna in temna z Dougovim odhodom. Odločila sem se, da prižgem novice, v upanju da me bodo uspavale. Med vojnim delovanjem in zgodbami grešnih ljudi, ki so preprečili nameravani namen, sem še celo bolj budna. Odločim se, da ta tihi čas preživim z Gospodom. Ko sem končala z molitvijo, je zazvonil telefon. Pogledam na uro in ugotovim da je že precej preko polnoči. Oprezno dvignem slušalko. Zabobnel je poznan glas: „Zdravo draga, si imela lep dan?“ Trudila sem se, da mi ni vzelo glasu ob zvoku mojega ljubega tako daleč stran. „Seveda sem. Saj veš da je danes materinski dan.“

LESLIANNE, Zahodna obala, ZDA

onehipmommy@hotmail.com

Ta par je blagoslovljen s sedmimi otroci: Samuel (11), Jacob (9), Chloe (7), Lydia (6), Daniel (4), Henry (17 mesecev) in Sophia (3 mesece). Polno ime ni objavljeno zaradi moževih tajnih nalog.

(Molite za Leslieanne ker ona svoje otroke večino leta vzgaja sama).

Andrewovi zgodbi

Ko sva iz Ukrajine posvojila najina fanta, dvojčka, sta bila stara šele dve leti in pol. Nista še govorila in Andrew je komaj lahko hodil. Prišla sta od daleč in hvaležna sva za njun napredek. Andrew ogreje vsako srce ki pride v stik z njim – in nas pripravi do smeha, dokler se ne pričnemo jokati od smeha!

Ob božičnem času je radostno in glasno pel: „George svetu“ (pel je nekako na napev pesmi Radost svetu). Njegov brat dvojček je prišel k njemu in z opominom v glasu rekel: „Ne, to ni 'George svetu', temveč je 'Radost' (ang: Joyce)!“ Dobro smo se zakrohotali in od takrat naprej še vedno poje George svetu.

Nekega večera je na večerjo s svojim možem prišla ena mojih najboljših prijateljic skupaj z njunimi devetimi otroci. Pamela je odšla v sobo da nahrani Noah, štirimesečnega dojenčka. Nekaj kasneje je prišla ven in mi smeje povedala, da je za ta dan z Andrewom končala z učno uro biologije. Rekla je, da potem ko je prišel bliže, da bi opazoval dojenje, to komentiral z glasom presenečenja: „Nisem vedel, da lahko dobiš mleko iz teh dveh stvari!“

RENEE MCGILL, Paducah, Kentucky, ZDA

rmcgill@comcast.net

Doug in Renee sta blagoslovljena z Breckom (21), dvojčkoma Gabrielom in Andrewom (7) in Johano (5) ki je posvojena iz Gvatemale.

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klici žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja.

„Prejemanje vaših e-sporočil je moja najboljša stvar glede imetja računalnika.“

„Vaša pisma predanosti so kot voda moji duši.“

„So kot hrana moji materinski duši.“

„Vaše študije so moje priljubljeno branje informacij za ženske vseh starosti.“

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Potrebe ali zahteve?

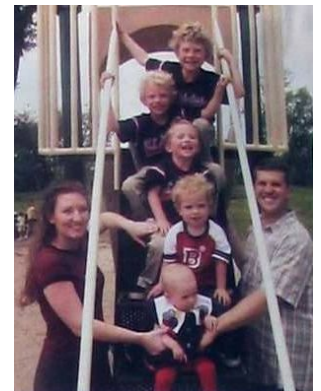
To jutro je med šolanjem Andrew odnehal z delom nekaj minut preden je Riley našel svoj svinčnik. Na žalost se je Andrew odločil, da je svinčnik katerega ima Riley ta, s katerim bi rad pisal. Predlagal je da si zamenjata svinčnika. Kakorkoli, Andrewov svinčnik je bil precej top in skoraj brez radirke. Toda Riley se je odločil, da bo svinčnik obdržal v svoji lasti.

Mislila sem da je pogovor o tem mimo in da sta končala, dokler ni Riley za trenutek odložil svinčnik, da uporabi barvico.

Andrew je urno pristopil in svoj svinčnik zamenjal z Raileyevim. Riley je takoj ugovarjal. Ni še zaključil dela z njim. To je bilo seveda res, ker je imel še nekaj drugih strani na katerih bo potreboval svinčnik. Andrew se je strinjal da ga odloži, torej je bila poštena igra.

Potem ko sem Andrewu razložila da ne more uporabljati Rileyevega svinčnika, je bil nervozen. Poskušal je premagati resnico rekoč da njegov svinčnik ni dovolj dobro pisal, in da je poleg tega je skoraj brez radirke. Podala sem mu šilček, vzela radirko iz svoje lastne posodice za svinčnike in mu ga podala. Oklevajoče je vzel svinčnik in šilček k posodi za smeti ter pričel s šiljenjem. Odrekel se je temu, da bi bil nezadovoljen in razočaran. Kot sem opazovala njegovo obnašanje, sem se odločila imeti majhen pogovor z njim.

Poklicala sem ga k sebi, pogledala v njegov majhen obraz in ga vprašala če sem zadovoljila vse njegove potrebe – potrebo po ostrem svinčniku in praktični radirki. Priznal je, da je bilo obema željama ugodeno. Povedala sem mu, da resnični

problem ni bil v tem, da ni imel kar je potreboval, temveč da ni imel tega kar je hotel. Hotel je Rileyjev svinčnik in je odklanjal da bi bil zadovoljen, razen če bi ga imel. Prosila sem ga če bi bil lahko zadovoljen s tem kar je potreboval in ne z vsem kar je hotel imeti. V dragocenem otroškem načinu je rekel da lahko in se vrnil k mizi s povsem drugačnim razpoloženjem.

Ko sem govorila z Rileyem, sem slišala kako je Gospod govoril mojemu srcu: „Moj otrok, ali si lahko vesel da so zadovoljene vse tvoje potrebe in ne tudi vse kar ti hočeš?“ Še vedno se borim s tem, ne glede preprostih stvari kot so svinčniki in radirke, temveč z drugimi stvarmi v življenju. Ko si Bog izbere da ugodi mojim molitvam, s tem da mi ne da tega kar hočem, se pogosto počutim da me Bog zapostavlja. Resnica je, da On VEDNO poteši vse moje potrebe in vem da mu lahko zaupam da bo to On tudi v bodoče počel.

Ali se strinjate s potjo kako Bog poteši vaše potrebe. Ali ste zadovoljni z načinom na katerega je Bog poskrbel za vaše potrebe, ali ste nezadovoljni zato ker vam On ni dal vsega kar si želite? Mogoče vašim molitvam ni odgovoril na tak način kot bi vi želeli in se sprašujete ali vas je On sploh slišal. Mogoče se sprašujete ali je vaše molitveno življenje v najboljšem primeru brez sadov in v najslabšem primeru jalovo. Spodbujam vas, da se vrnete nazaj k Božji Besedi, katera nam pravi da On resnično sliši in odgovarja na naše molitve. Svoje zahteve predstavite pred Njim in potem zaupajte v suverenega Boga ki bi potešil vse vaše potrebe, toda ne vseh vaših hotenj.

AMY SMITH, Hinesville, Georgia, ZDA

treverandamy@yahoo.com

Bog je Trevorja in Amy blagoslovil z Andrewom (8), Riley (6), Dylan (4), Josiah (3), Liberty (1) in Justice (4 tedne).

Trevor je trenutno že drugič poslan v Irak. Tam je bil celo leto 2005 in sedaj bo tam celo leto 2007. Molite za njegovo varnost in naj Božja zaščita pokriva Amy, medtem ko sama vzgaja njen majhen zarod.

Nasmehni se!

„Ste že kdaj opazili kako hitro si kužki pridobivajo človeške prijatelje? In vse kar počno je, da mahajo s svojimi repi in se uležejo na tla!“

Walter Anderson

Ne glede kako godrnjavo se počutite, boste spoznali nasmeh kot bolj ali manj zdravilen. On raste v krogih. Vse naokoli prednjih zob – ki tako preprečujejo obrazu da zaledeni.

Anthony Euwer

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA

PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net

Tel. 1 877 729 9861 (**med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka**)

AVSTRALIJA

PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: admin@aboverubies.org.au

Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod

Za naročilo knjig in CD-jev:

General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0

Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca

Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi grede na:

C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5

Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod

PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3

Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA

No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620

Petaling Jaya, Selangor

Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com

Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui

Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz

Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352

Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408

Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA

PO Box 3916, Durbanville 7551

Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za

Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand

Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD

Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA

John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com

Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.

* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Odkod je ta otrok prišel?

Slika: Taia Elizabeth Shaffer (stara štiri dni) v rokah njenega očeta Briana Shafferja. Kathryn (ki je fotografijo posnela). S svojim možem in družino živi v Durango, Kolorado, ZDA.

Še preden se je svet pričel je bila v Božjih mislih,
Bog ki ljubi ustvarjanje in je zelo ljubeč,
On je začetnik življenja in usode,
in On že ve kaj si On želi da bo ona postala.

Kako osupljiv čudež – rojstvo otroka!
Mi stojimo v globokem spoštovanju – in Bog ima nasmeh!
Ustvaril je življenje, ki ni živelo še nikoli,
življenje ki je posebno, edinstveno in z obilico darov.

Ona je darilo njenim staršem in darilo svetu,
medtem ko mi čakamo da se njena usoda razvije.
Ona je brsteče življenje ki bo prišlo do polnega razcveta,
in seveda, njeni starši so navdušeni.

Toda največji čudež med vsemi od vseh kar jih vidimo je
razumeti da ona je rojena za večnost!

Ona ni samo življenje, temveč duša večna,
rojena za uresničevanje nebeškega namena.

Oh čudež, privilegij katerega imamo kot žene
da v ta svet privedemo življenje večno!

Hvalite Boga za privilegij ta in slavite Boga za dojenčka tega
katerega je On ljubeče in zamotano naredil.

Nancy Campbell

„Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri.“

Pregovori [31,10](#) (AMP)